

Tu Veneno

Derece : NC-18. (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Özet : Bir kadının kalbini parayla satın alabilir misiniz?

Çift: Lucius/Hermione

Notlar I : Tarih, 08.01.07..

Notlar II : Daha önce yazdığım *Careless Whisper* ve *Contigo Y Sin Ti* serisinden sonra, objektifi kadınlara, ve fahişelere çevirmeyi istiyordum açıkçası.. Ancak fahişe öyküsünü Dilek yazmak istiyordu, ben de karşı çıkmadım.. Amma velakin kendisi hikayesini o kadar uzun süredir bekletiyordu ki, o yazmış ben de okumuş kadar oldum, ve seriyi ben tamamlayalım, farklı bir şey yazılsın, böylece hem sürpriz olsun, hem de seri tamamlansın dedik..

Notlar III : Erkekler serisinde anlattığım çiftlerle kadınlar serisinde anlattığım çiftler farklı olacak, Snape/Hermione, Draco/Harry, Lucius/Hermione ve Pansy/Harry ile 4 kare as yapacağız. Tu Veneno, bizlere bir kadını anlatırken, bundan sonra diğer kadınıımızı da anlatmak istiyorum, böylece 4 parçalık bir *Paralı Aşkılar Serisine* sahip olmuş olacağız..

Notlar IV : Bir jigoloyu anlatmak, bir fahişeyi anlatmaktan daha kolay aslında.. Çünkü *a)* ben bir erkek değilim, ve *b)* erkekler kadınlar kadar duyguyu ön planda tutmuyorlar.. Elbette onlar da duygularıyla yaşıyorlar, ama erkek serisinde jigoloların olaya bakışıyla, kadın serisinde fahişelerin olaya bakışı arasında fark var, olacaktır da.. Ayrıca bir kadını para karşılığı seks şeklinde yazmak da oldukça zor olacak diye düşünüyorum, zira erkekler serisinde hem Snape hem de Draco bununla bir nevi övünüyor ve zevk alıyorlardı, ancak Hermione'nin öyle bir hissiyat içerisinde olacağını sanmıyorum.. Bence durum burda daha farklı olacak, ve zaten öyle olduğu için yazıyoruz.. :)

Notlar V : HL'ye dair daha önce sadece *Les Miserables'*ı yazdım, ve uzun zaman oldu, bakalım nasıl olacak, ya da aynı şeyleri hissedecek miyiz, merak konusu.. Başlayalım efendim ;

Tu Veneno

Hayat eskiden daha güzeldi.

Puslu Londra sokaklarında yürüyen genç bir kadın, bir evin arka kapısına girer ve arkasından kitler, usul bir ışığın aydınlattığı merdivenleri çıkarken aklındaki tek şey budur, hayat eskiden daha güzeldir..

Genç kadın bir sürü odanın olduğu, ince uzun binada ilerleyip merdivenleri tırmanır, üçüncü kata çıkar ve odasına girerken aklında en son yıllar önce gördüğü sarışın bir delikanlının sözleri vardır..

Muhteşem üçlünün muhteşem kızı olarak iyi korunuyorsun, değil mi Granger? Ama inan bana, bir gün..

Ona bakan mavi-gri gözler.. Her zaman keskin ve sert bir ses..

Bir gün yalnız kalacaksın, ve o zaman haklı olduğumu anlayacaksın.. Güçlü olduğunu düşünüyorsun, ama aslında korunmaya muhtaçsın. Göreceksin.

Hermione Granger odasının ışığını yakmadan ilerleyip yatağa oturur, ve camdan dışarı, sessiz Londra gecesine bakarken sarışın delikanlının sözlerini düşünüyordu..

Ve üzücü olan, onu şu anda acıyla, ama sessizce gülümseten şey de budur..

Draco Malfoy, ilk defa haklı çıkmıştır.

S ~ NOBUO UEMATSU ~ PASSING SORROW

Her şey eskiden gerçekten daha güzeldir..

Bir kere Harry ve Ron vardır, hayat eğlenceli, güçlü, ve umut doludur..

Bir gün kazanacağız.

Hermione iç çekerek ayağa kalkar ve cama ilerlerken kimin kazandığını hala bilmiyordu.. Belki de ikisinin de ölmüş olması ve şu anda bu yaşananları görmemesi.. Evet belki daha iyidir..

Savaşı kazanmışlardır, ama büyük bedellerle.. Voldemort, Harry'i öldürmüştü, öldürebilmiş, başarmış, yapacağını söylediği şeyi yapmış, ve onu *öldürmüştü*..

Ama bu yüzden kendisi de ölmüştü.

Evet, savaşı kazanmışlardır, Harry'nin canına mal olsa da.. Ama bu savaşı durdurmamıştır hayır.. Dumbledore ölmüştü, *Harry* ölmüştü, Voldemort ölmüştü, artık *'Dönemin En Güçlü Büyücüsü'* diye bir şey kalmamıştır, herkes eşittir, herkes güçlüdür, ve savaş bitmemiştir..

Aslında, belki de, hala sürüyordur..

Her yerin kan gölüne, lanet gölüne döndüğü günleri hatırlıyordu genç kadın, çığlıklar, lanetler, savaşlar, günlerce süren savaşlar, akıl oyunları, teori çarpışmaları, *tam bir savaş*..

Ve sonra anlaşmalar.. Hala bitmeyen karanlık günler.. Ölüm Yiyenler saf kandırlar, ve daha güçlüdürler, ve Hermione bile bunu kabul ediyordu artık..

Bütün büyücü dünyasının zorla kabul ettiği gibi.

Ve anlaşılmıştır, Hermione en önde, o güzel günlerden geriye kalan birkaç kişiden biri, muhteşem üclüden geriye kalan tek kişi, anlaşmayı o imzalamıştır..

Mugglelara saldırılmaması karşılığında, kirli kanlar büyücü dünyasında bir adım geri atacaktı..

Ve işte, şimdi, burda, bir adım geride, yapılmasına izin verilen şeylerin en iyisini yapıyordu..

Genç kadın sessizce yüzünü odasına geri çevirip hayatına bakarken hiçbir şey kıpırdamıyordu..

Hayatı kıpırdamıyordu.

Hermione aynanın karşısında, muggle boyalarıyla siyaha boyadığı saçları, renkli lensleri, ve tılsımlar sayesinde değiştirdiği yüz hatlarıyla kendine bakıyorken kimse onun meşhur granger olduğunu düşünmüyordu bile..

O yanlarında dururken onun hakkında konuşuyor, ona hem şükrediyor hem lanet okuyorlardır, ve Hermione'nin kim bilir nerde olduğundan dem vuruyorlardır..

Oysa yanlarındadır.

Hermione yatağın örtüsüne asasını dokundurur ve siyaha boyarken gelen kişinin ünlü bir safkan olduğu konusunda bilgilendirilmiştir, ve genelde onlar siyah severlerdir..

Ünlü bir safkan.. Temiz kan.. Muhtemelen karşısında lanet savurduğu biri.. Ya da onların tarafında olmuş, ama yine de kazanan tarafın sefasını süren biri..

Hermione artık bilmiyordur, taraflar ve kanlar o kadar karışmıştır ki, bazen kaçmak istiyordur..

Ama onu da yapamıyordur.. Burda olmak zorundadır, görmek zorundadır, ayrıca Severus'un ona ihtiyacı vardır, hayır gitmeyecektir..

Hermione, Harry ya da Ron'un şu yaptıklarını bilse, yeni bir savaş çıkartacaklarından emindir, ama yapacak başka ne vardır ki? Bir erkeğin metresi olmayı kabul edemezdir, hizmetçilik yapabilir aslında, ama bir temiz kanın onu evine alınca büyü gücünü taniyacağından emindir, ve *o zaman* başına neler geleceğini tahmin edebiliyordur..

Hem.. Hem o kadar da kötü değildir, burda, bu odada, güç biraz da ondadır, erkekler *onu* görmek için buraya geliyorlardır, ve genç kadın 3. katta kalıyordur, yani en iyilerden biridir..

Nasıl olduysa.

Hermione eteğinin fermuarını çekerek oturtur, ve bluzunu da düzeltirken kapı çalar, genç kadın derin bir nefes alarak içeri girilmesini söylerken evin kapıcısı, ve bir şey olma ihtimaline karşın onların koruyucusu olan doug kapıyı açarken konuşur

"Liana, bir misafirin var.."

Hermione başını sallarken doug kapıyı daha da açar, ve genç kadın bakışları yerde, içeri giren bir çift siyah ayakkabıyı, ve üzerinde yükselen bir siyah pantolonu görürken doug kapıyı kapatır, hermione başını dikleştirerek *konuğunu* aşağıdan yukarı incelemeye başlarken yüzden korkuyordur, ve hep en son yüze bakıyordur, bir gün tanıdık biri gelecek diye korkuyordur, ve-

"oh."

Hermione Granger karşısında duran dik, ve aynı şekilde onu inceleyen bir *Lucius Malfoy*'a gözgöze gelince kalp krizi geçirir..

"Bay Malfoy?"

Lucius tek kaşını her zamanki zarifliğiyle kaldırırken hermione genzini temizler ve ona bakarak konuşur

"lütfe, rahatınıza bakın, ben hemen geleceğim.."

Lucius onu izliyor, cevap vermezken hermione onu geçerek kapıyı açar ve dışarı çıkar, eli göğsünde, gözlerini kapatarak başını kirişe dayar, sonra paldır küldür merdivenleri inmeye başlarken zemin kattaki doug onu görünce ayağa fırlar

"İia bir şey m-"

"hayır hayır-" hermione onu geçerek bir ofisin kapısını tıklar ve içeri girerken konuşur

"Lucius malfoy neden bende?!"
içerdeki kadın kalkarak ona bakarken cevaplar
"çünkü seni istedi?"
hermione ona bakarak konuşur
"ben istemiyorum, lütfen onu başka birine gönder-"
"inan isterdim lia, şimdiye kadar kimberley'e gidiyordu, ama bildiğin gibi.."
hermionenin yüzü kararırken evet, ikisi de biliyorlardır, kimberley hamile kalmıştır, ve
kirli kanların hamile kalması yasaktır, *artık yasaktır*, ve..

"yine de, onu istemiyorum, başka birine gönderemez misin?"
patronları, erkeklere karşı oldukça güçlü, sert ve hermioneeye profesör mcgonagalli
hatırlatan biri olsa da, aslında iyi kalpli bir kadın olan sheryl, ona bakarak cevaplar
"neden istemiyorsun lia? bir şey mi yaptı? dou-"
"hayır bir şey yapmadı.. ama yapacaktır, yapmasa bile ben istemiyorum-"
"kimberley bana onun pek de manyak bir adam olmadığını söyledi.."
hermione ona bakarken sheryl devam eder
"her erkek gibi, ve her ölüm yiyen gibi, onun da fantazileri oluyormuş arada sırada, ama
senin başa çıkamayacağı şeyler değil.."
"ne gibi? istemiyorum hala, ama ne gibi?"
sheryl iç çekerken cevaplar
"bilmiyorum.. bağlamalar, gözleri kapatmalar, ya da çok özlü iksirler.. bazen kimberleyi
düşmanlarından birine çeviriyormuş, ve ona sahip oluyormuş.. kimberley hiçbir zaman
aynada kendine bakmamış o zamanlar, bakmasına izin vermediğini söylüyor, ünlü bir
kadın herhalde, bilmiyorum.. bazen de düello yapıyorlarmış, ama başarısın herhald-"
"düello? yasak değil m-"
sheryl gülümserken cevaplar
"tatlım, malfoy en zengin müşterilerimden biri.. ona yasak yok.."
hermione sessizce yutkunurken genç adamın burda da yasaksız yaşadığı gerçeği
suratındadır, sheryl devam eder
"neden onu istemiyorsun?"
hermione iç çekerken cevaplar
"geçmişte onunla karşılaşmıştım.. ve hiç de hoş değildi.."
sheryl onu incelerken mırıldanır
"gerçekte kim olduğunu bilmiyorum liana.. ama 2 yıl oldu, ve ben senin kim olduğunu
hala öğrenemedim.. tılsımların ve büyülerin çok iyi, ayrıca kafanın kontrolü de yerinde.."
hermione hafifçe gülümserken sheryl de gülümser ve ekler
"malfoyun seninle geçireceği bir iki saatte bunu başarabileceğini sanmıyorum.."
hermione iç çekerken genç kadın ona bakarak konuşur
"hem, şöyle düşün.. geçmişinizde ne olursa olsun, onu kendine bağımlı hale getirebilirsin,
ve bunu sen bileceksin.."
hermione ona bakarken cevaplar
"o bana bağımlı olmayacaktır, inan.."
sheryl gülümserken mırıldanır
"liana, bir çok erkek sana bağımlı hayatım.. ben de sana.."
hermione hafifçe gülerken sheryl de gülümser ve
"benim için önemlisin, başka bir eve gitmeni istemem.. luciusu istemezsen onu senden
alırım, ama en azından bir şans ver.. sebepsiz yere adamı reddedemem.. bu gece katlan,
sonra bakarız.."
hermione peki derken sheryl de başını sallar, hermione dönerek kapıyı açar ve dışarı çıkıp
merdivenleri tırmanırken iç çeker..

hermione odasının kapısını açıp içeri girerken kendini sakin olmaya zorluyordur, ama
aslında biraz da sakindir: luciusun onun o olduğunu bilmesine imkan yoktur, sadece bir
fahişeye gelen bir adamdır, ama hermione onun ve kendisinin kim olduğunu biliyordur-

"beklettiğim için üzgünüm bay malfoy.."

onun girişini duyan bay malfoy o tarafa dönerken, düşmanken lucius diye seslendiği bir adama şimdi bay malfoy demek düşmanken bile daha yüksekte olduğunu gösteriyor, genç kadını inceleyerek cevaplar

"önemli değil.. değişikliklerin etkisini ben de yaşıyorum.."

hermione ellerini birleştirmiş, cevaplar

"kimberley, değil mi? üzücü.."

lucius hala uzun, siyah paltosuyla duruyor, cevaplar

"maalesef.. kirli kanların korunmaları gerek, hamile kalırsanız üzücü oluyor.."

hermione onun sahteliğine bakıyorken cevaplar

"çocuğun babası ona sahip çıksa, kimberley ölmek zorunda kalmazdı.."

lucius paltosunu açarak çıkartırken mırıldanır

"kim bir kirli kan piçe sahip çıkar ki? babasının kendisi olduğunu bile bilmeden?"

hermione iç çekerek ona hak verirken lucius paltosunu ona uzatır, genç kadın ilerleyerek ondan alırken ona karşı sevecen olamıyordur, paltoyu alır ve geri dönerek kapının arkasındaki askıya asarken luciusun kalçasını incelediğini biliyordur, bir iki saniye daha paltoyu düzeltir, sonra tekrar ona dönerken sorar

"aç mısınız bay malfoy? ya da içecek bir şey getirtebilirim-"

"gerek yok.. çok da vaktim yok, değişiklikler ters zamanlarda ortaya çıktı.."

hermione ona bakıyorken genç adam onun siyah saçlarını, ve renkli gözlerini inceliyordur, sesi sessiz odada net duyulurken ılıktır, sorar

"tanışmak için ilk adımı ben mi atmalıyım?"

hermione içinden kendini tekmelerken ilerler, ama ne yapacağını bilmiyordur ki, bu bir müşteridir evet, ama luciusdur, ve genç kadın ona bakarken elini uzatmaz, hayır, onun elini sıkmayacağını biliyordur, bir kirli kana sahip olmak olabildir evet, ama onunla ilişkisini resmileştirmek hayırdır, hermione konuşur

"ben liana.. ve odama hoşgeldiniz bay malfoy.."

malfoy ona uzanmamış elle hafifçe sırtırken mırıldanır

"en iyilerden olmanın bir sebebi olmalıydı zaten.."

hermione ona bakarken konuşur

"ne kadar vaktimiz var bay malfoy?"

lucius uzanarak onun saçından bir tutamı parmakları arasına alırken cevaplar

"ben ne kadar istersem.."

hermione ona bakıyorken adam hala hiç değişmemiştir, kaç yaşındadır artık hermione bilmiyordur bile, ama luciusun hala genç gözükmesi ona büyücülüğün ispatıdır sanki, ve hermione genç adamın elinin saçlardan boynuna, omzuna, koluna, ve ordan beline geçtiğini hissederken nefesi hızlanmış, sanki yasak bir şey yapıyor gibi hissediyordur, luciusa parmaklarının geçtiği yerlere bakıyordur, sağ elinin parmak uçları hafifçe genç kadının göğüslerinin üzerinde dururken hermione ona bakar, lucius mırıldanır

"ben ne zaman istersem programında bana yer açacaksın.."

hermione şartlara geçildiği belli, başını sallarken genç adamın eli hala orda, kalbinin üzerindedir, lucius elini çekerek ona bakarken konuşur

"en öncelikli müşterin benim-"

"bilemiyorum bay malfo-" lucius ona bakarken hermione de ona bakıyor, konuşur

"en iyilerden olmamanın bir sebebi olmalı.."

genç adamın gri gözleri kısılırken hermione devam eder

"programımda yer açmaya çalışacağıma söz verebilirim, ancak bazen hayır cevabını duyacağınızdan emin olabilirsiniz.. bunun yanında, en öncelikli değilsiniz, herkes burda eşittir, gideceği katı bildiği sürece.."

lucius ona bakıyorken hermione eğer adam ona kızarsa gideceğini düşünüyordur, genç adam bir anda onun belini kavrar ve onu kendine çekerken hermione nefesi kesilerek onun omuzlarına tutunur, lucius mırıldanır

"şu anda bir sertlik hissediyor musun liana?"

hermione başını iki yana sallarken genç adam başını sallar ve

"doğru.. çünkü paranın karşılığını hala vermedin.."

hermione bakışlarını ona kaldırırken cevaplar

"bu görüşme için para vermediniz bay malfoy.."

lucius onun gözlerine bakarken genç kadını bırakır, ve sonra onu geçerek kapıdan paltosunu alıp dışarı çıkarken kapıyı arkasından çarpar, hermione eli karnında, derin bir nefesle yutkunurken bacakları titriyordur, ama farkında değildir..

ertesi gün, hermione kızlara özel oturma odasında, kızların sohbetlerini dinliyor, diğer yandan kitabını okuyorken sheryl içeri girer ve
"bayanlar, hazırlanma saati.."
herkes ona dönerken sheryl hep yanında taşıdığı minik defterini açar, ve elinde tüylü kalemi, satırları geçerken isimleri saymaya başlar, her isimde adı duyulan genç kadınların bazıları gülümser, bazıları iç çekerken sheryl devam ediyordur
"lydia, bay grisham.."
sarışın lydia başını sallarken oynadığı damada taşı bir adım ileri attırır, sheryl mırıldanır
"liana, bay malfoy.."
hermione şaşkınca başını kaldırırken diğer kızlar da donmuşlardır, lydia konuşur
"malfoy hala gelmeye devam ediyor demek.."
sheryl ona bakarken mırıldanır
"devam edecek evet, etmemesi için bir durum söz konusu değil.."
gerideki kızlardan biri konuşur
"doğal olarak lia'ya gidiyor, güzel, ama lia dikkatli ol.."
hermione ona bakarken lydia başını sallar ve
"evet, bay malfoyla ben de bir iki kere birlikte oldum, katılıyorum.."
sheryl isimleri okumaya devam ediyorken hermione kitabını kapatarak sorar
"nasıldı?" lydia damasına devam ediyorken iki hamle sonra kazanır, ve ona dönerken
"güzeldi.." diğer kızlar kaşlarını kaldırırlarken lydia gülerek
"en azından beni dövmedi.. ben öyle bir şey beklerdim.."
hermione ona bakıyorken lydia ciddileşir ve konuşur
"adam bizlerden nefret ediyor, biliyorsun.. hepimiz biliyoruz.. ama nasıl desem.. farklıydı.." hermione devamını bekliyorken lydia açıklar
"bazı geceler, iyi bir ruh halindeyse, benimle ilgilenirdi, ne demek istediğimi anladın mı? genelde para veriyoruz diye bizi kullanır ve giderler, ama lucius bazen benimle ilgilenirdi, sanki ben sevgilisiymişim gibi.."
hermione gözleri önünde oluşan görüntüyle onu dinliyorken lydia diğer kızlara bakıyordur, ilgi tamamen ondadır, genç kadın devam eder
"ama beni düşünmediği açıktı, o ayrı.. gözleri kapalı olurdu çünkü hep, sanki bir hayali yaşıyor gibi davranırdı.."
demin arkalarda konuşan başka bir genç kadın, elena, o tarafa gelirken sorar
"hiç mi kötü değildi?" hermione de bunu sorarken lydia iç çekerek cevaplar
"bazen korkunç olurdu.. hatta bir gece içinde ruh halinin değiştiği bile çok oldu.. dediğim gibi, beni hiç dövmedi, ya da canımı yakmadı, yani işkence şeklinde, ama çok sert olduğu da oldu bazen.. ama cidden çok sert.. ve acımasızdı.."
hermione işte bunu gözleri önünde rahatça canlandırabiliyorken lydia devam eder
"bir keresinde kapıyı açtı, içeri girdi, gözlerimi bağlamamı söyledi, irkildim.. bana bir şey yapmayacağını, sadece gözlerimi bağlamamı istediğini söyledi, ve esasını bana verdi.."
hermionenin gözleri büyürken lydia başını sallar ve
"evet, koskoca lucius malfoy, esasını bana verdi.. ben de gözlerimi bağladım.."
elena merakla ne olduğunu sorarken lydia cevaplar
"bir iksir içirdi, çok özlü.. kime dönüştüğümü bilmiyorum, ama konuşmamı yasakladı.. ve.." hepsi merakla bekliyorken lydia sanki o geceyi tekrar yaşıyordur, bir süre sonra uyanır ve onlara bakarak mırıldanır
"daha önce hiç öyle sevişmemiştim.."
herkes şokla ona bakarken lydia başını sallar
"seks değildi, sahip olma da değildi, gerçekten sevişti.. bilmiyorum, belki beni karısına çevirmiştir, ama sanki üzgündü.."
hermione sessiz, yıllar önce öldürülen narcissayı hatırlarken elena mırıldanır
"belki kadının ölüm yıldönümü falandır.."
lydia da herhalde derken hermione'ye döner ve

"anlayacağın liana, adamın bir yaptığı, diğerini tutmuyor.. hep diken üstünde olmalısın.. ama genelde içeri giriyor, muhabbet etmeden istediğini alıyor ve gidiyor.. diğerleri genelde geyik yapar, ama lucius yapmıyor, onun sayesinde bazen tek başıma dinlenebiliyorum, güzel oluyordu.."

elena parası nasıl derken lydia gülerek cevaplar

"bana ekstra para vermedi, ama kim'e veriyormuş.."

hermione bunu bildiğini söylerken lydia da başını sallar, ve ona bakarak

"kim'den sonra sen vardın liana, şimdi en yüksekte sen varsın.. kim kadar şanslı olabilirsin, ikisi sanki sevgililer.."

elena işte ona hayır derken herkes ona döner, genç kadın konuşur

"kim hep söylerdi, her şeymişler, ama lucius onu hiç öyle sevgili gibi eşit görmemiş.. her zaman kirli kan olduğunu, ve bir fahişe olduğunu hatırlatmış durmuş.."

lydia iç çekerek arkasına yaslanırken mırıldanır

"yazık oldu.."

hepsi buna katılırlarken hermione de sessiz, kitabıyla oynuyordur..

hermione odasında, ne giyeceğine karar vermeye çalışırken kapı açılır ve lydia içeri girer, ona bakarak

"beni mi çağırdın-" hermione başını sallarken sorar

"ne giymeliyim sence? sheryl bu adama çok önem veriyor lydia, kaçırırsam kafamı keser.. lydia işte ona emin olmasını söylerken dolabı açar, ve rengarenk dolaba bir an bakarken fısıldar

"en iyi olduğunu sheryl sana her zaman belli ediyor, değil mi?"

hermione eli dolabın kapısında, konuşur

"inan *bu işte* en iyi olmayı ister miydin bilmiyorum lyd.."

lydia askılara bakıyorken cevaplar

"işin ne olursa olsun, en iyi olmak her zaman iyidir liana.. birinci kattaki kızlara yazık değil mi? her gece bir sürü sarhoşu sırayla odalarına alıyorlar, öyle olmak mı isterdin?"

hermione bakışlarını kaçırırken lydia da başını sallar ve bir askı çekerek

"bu güzel.. hem nasılsa üstünde çok durmayacaktır.."

hermione askıyı ondan alırken bir bakış atar, lydia sırtırken bol şans diler ve dışarı çıkarken hermione elbiseye bakar..

hermione siyah, yere kadar inen elbisesi içerisinde, sırtı açık, ve boynundan bağlanan iplerden düşen boncuklar arada sırada sırtına vuruyor, siyah saçları düz, arkasına düşüyorken odayı düzenliyordur, her şeyi yine siyaha çevirmiştir, o sırada kapı tıklatılır ve doug görünür, hermione ona elini kaldırıp eğilir ve ayakkabısını bağlarken doug konuşur

"bir konuşun var liana.."

ve genç kadının dikleşip eteğini düzeltmesini bekler, hermione başını sallarken doug kenara çekilir ve luciusa geçmesi için yol verirken genç kadına bakmadan kapıyı kapatıp dışarı çıkar..

kapı kapanırken sessizlik olur, hermione ellerini birleştirmiş, genç adama bakıyorken lucius onu inceliyordur, sonra bir adım atarken konuşur

"bu gece, paranı verdim.."

hermione ona bakarken başını kaldırarak cevaplar

"bu gece, geri döndünüz bay malfoy, etkilendim.."

lucius paltosunu açarken hermione ilerler, ve sessizce genç adamın paltosunu açmaya başlarken genç adam mırıldanır

"para seni farklı yapıyor.."

hermione ona bir bakış atar ve işine dönerken cevaplar

"sizin gibi.."

lucius onu izliyorken genç kadın paltoyu sıyırır, ve onun arkasına geçerken nefesi luciusun toplanmış sarı saçlarından onun ensesine vuruyor, genç adamın ellerinden paltoyu alarak

geri döner, paltoyu kapıya götürür ve asarken luciusun yerinde döndüğünü duyuyordur, sırtının incelenmesine izin verirken bir saniye sonra geri döner, ve ona bakarken lucius da onu izliyordur..

hermione tekrar ona ilerlerken etrafında döner, ve ona bakarak
"beğendiniz mi? zevkinizi öğrenirsem her seferinde gözünüzü daha da tatmin edebilirim.."
lucius elleri pantolonunun ceplerinde, onu incelerken başıyla hafif bir daire çizer,
hermione tekrar, ama daha yavaş, kendi etrafında dönerken boncukların usul sesi duyuluyordur, genç kadın tekrar onunla yüzyüze gelirken lucius mırıldanır
"güzel.. şık.. güzel ve şık olduğun sürece itiraz etmeyebilirim.."
hermione hayhay derken ona ilerliyor, mırıldanır
"başka bir arzunuz? kısa etek, uzun etek, iç çamaşırı?"
lucius önüne gelen kadına bakarken cevaplar
"daha nasıl olduğunu bilmiyorum.." genç kadın sırtırtırken mırıldanır
"inanın bay malfoy.. geri geleceksiniz.."
lucius sessizce onu incelerken hermione fısıldar
"gelecek sefere konuşuruz o zaman.. bu seferlik kurallara ben karar vereyim.."
ve parmakları genç adamın göğsünde dolaşiyor, sessizce aşağı inerken lucius boynunu dikleştirir, hermione ağız aralık, onun gözlerine bakıyorken konuşur
"isterseniz saç rengimi değiştirebilirim.."
ve genç adamın ceketinin düğmesini açarken lucius konuşmaz, hermione onun ceketini sıyrırken fısıldar
"ya da göz rengimi.."
ve genç adamın gömleğini açmaya başlarken mırıldanır
"sesimi.."
ve elleri siyah kemeri bulurken hermione gözlerini tekrar ona kaldırarak elini hafifçe pantolondan aşağı götürür, ve genç adamı kavrarken luciusun gri gözleri çok hafifçe büyür, hermione ona bakarak fısıldar
"istediğiniz herkes olabilirim.."
lucius ona bakıyorken hermione elinin altında oluşan sertliği hissederken gülümser..

ilk roundu kazanmıştır.

"istediğiniz herkes olabilirim.."
lucius önündeki kadına bakarken herkes kelimesindeki vurgu dişlerini sıkmasına sebep olmuş, ve o sırada aşağısındaki elin hafifçe oynamasıyla sertleştiğini hissederken genç kadın gülümser, ve lucius onun gözlerinde zaferi okurken bir anda kanının kızıştığını hissederek onu kollarından yakalar ve tutarken liana ona bakar, lucius onun gözlerini inceliyorken konuşur
"küçük kirli fahişe olsan yeter.."
ve ona bakarken liana cevaplar
"peki.."
ve onu boynundan tutup kendine çekerken lucius bir an sonra kendini onun öpüşünde bulurken liana nasılsa kollarını ondan kurtarmış, ve onu belinden tutmuş, döndürerek bir an sonra yatağa düşürdüğünde lucius tavana bakar, sonra genç kadına bakarken liana eteklerini topluyor, bacaklarını açarak genç adamın üzerine çıkar ve ona bakarken konuşur
"kibarlık bendendi bay malfoy.."
ve genç adamın pantolonunu açarak bir an sonra onu eline alırken lucius gözlerini kapatarak başını geriye bırakır, ve onun devam etmesini beklerken genç kadın ummadığını yapar, ve bir an sonra lucius onun sıcaklığıyla kavrandığını hissederken gözlerini açarak ona bakar, liana kaşını kaldırırken lucius onun saçlarına asılır ve genç kadını kendine çekerken liana ellerini onun başının iki yanına koyuyor, genç adama bir daha alçalır, lucius dişlerini sıkarken liana sessiz, onu izliyordur, kalçasıyla hafif bir daire çizerken lucius o daireye büküldüğünü hissederek ağızını aralarken nefesi çıkar, liana

eğilerek genç adamın alt dudağını yakalarken hafifçe ısırır, ve sertçe tekrar alçalırken onu sıkar, ve acımasızca devam ederken bir süre sonra luciusun içine boşaldığını hissettiğinde onun ağzını bırakır, ve sonra dikleşerek yataktan kalkar, eteğini düzelterek saçlarını arkasına atarken lucius gözlerini açar, derin bir nefes alırken dikleşir ve ona bakar, liana kollarını kavuşturmuş, ona bakıyorken lucius daha soyunmamış, ama çoktan işini bitirmiş olduğunu o anda anlar, ve hafifçe gülerek kalkarken kendini toplar, genç kadının bakışlarını üzerinde hissediyordur, hatta onun ayağını yere vurarak beklediğini bile duyuyor gibidir, ceketini alır ve ona dönerek ilerlerken konuşur
"akıllı bir şeysin, ve benden kurtulmaya çalışıyorsun.."
liana bakışlarını ona kaldırırken cevaplar
"akıllı bir şeyim, ve benden istediğinizi yaptım bay malfoy.."
malfoy hafifçe sırtırken gri gözleri onu bir daha inceler, ve sonra dönerek ceketini giyer, paltosuna ilerlerken hermione kalbinin deli gibi çarptığından emindir, onun çıkıp gitmesi için sabırsızlanıyorken lucius kapıyı açarak durur, hermione onun söyleyeceklerini beklerken bir an sonra genç adam kapının yanındaki dolabın üzerine bir zarf bırakır ve dışarı çıkarken hermione yumruk yemiş gibi arkasından bakar..

sheryl kapıyı tıklatıp içeri girerken konuşur
"malfoy gitti, nasıldı?"
hermione yatakta oturuyor, ona bakarken sorar
"o ne dedi?"
sheryl kaşını kaldırırken elindeki defteri sallar, hermione iç çekerek öne eğilir ve başını elleri arasına alırken mırıldanır
"bana ekstra para verdi.."
sheryl ahaalarken onun yanına oturur ve konuşur
"belliydi, sırtıyordu çıkarken.."
hermione hafifçe gülerken sheryl da gülümser ve onun sırtını sıvazlarken mırıldanır
"ne yaptysan, aynen devam et.."
hermione başını kaldırıp ona bakar ve
"zorla sahip oldum?"
sheryl ona bakar ve bir an sonra gülerek önüne dönerken hermione de gülümser..

lucius malfoy evine cisimlenirken suratında hala o garip sırtış vardır: uzun zaman sonra farklı bir şey görmenin farklılığı..

hayat artık daha düzgün ve daha güzeldir, aslında genç adamın tam istediği gibidir, kirli kanlar etrafta yok, ya da sadece pis işlerdedirler, işleri yolundadır, her gün daha da zenginleşiyordur, herkes ona hayrandır, ve hala malfoy adının gücü yerindedir..

sadece.. her şey farklıdır.

lucius yatağının başına her gece bırakılan bir kadeh şarabın olduğu kadehin etrafında parmaklarını gezdirirken dudakları hala öpülmekten hafifçe şişmiştir, genç adam o kadını hatırlarken sırtır, ve kadehi kaldırıp bir yudum alırken bir kadın ilk defa o söylemeden onun eşiti gibi davranmış, ve onu tanımamasına rağmen istediğini yapmıştır..

lucius hafifçe gülümseyerek şarabını yudumlarken bir daha buna izin vermeyecektir, ama cesareti takdir etmiştir doğrusu, sırtır..

§ ~ CRISTIAN CASTRO ~ YO QUERIA

hermione cama tünemiş, dışarıyı izliyorken üzerinde dünyanın en seksi geceliği ya da sadece parfümü değil, ona eski günlerini hatırlatan bir pijama vardır, genç kadın elleri saçlarına girmiş, başı yana eğik, gecenin düştüğü londrayı izliyorken buldukları tepenin aşağısındaki şehirde ışıklar yanıp sönüyor, muggle tarafını gören camdan dışarda, ileride, metrelerce kuyruk olan arabalar gözüküyordu..

hermione sadece saatler önce kimin üzerinde olduğunu tekrar hatırlarken yutkunur, ve gözleri dolmuş, başını geri, tahtaya dayarken bunları bilse harynin gözlerinin nasıl kızgın yeşilliklerle parlayacağını gözlerinden silmeye çalışır, ama başaramıyordu, yapamıyordu..

siyah saçlı ve yeşil gözlü bir kadındır artık, nasıl başarabilirdir ki?

hermione derin bir uykuda, rahatsız rüyalar görüyorken kapı tıklatılarak açılır ve doug içeri girerken hermione hızla dikleşerek esasını çeker, onu görünce indirirerek sorar "ne oldu doug?"

doug sıkıntıyla ona bakarak cevap verecekken lucius içeri girer ve "bir konuğunuz var liana.."

hermione gözleri açılarak ona bakarken doug sessizce dışarı çıkar, genç kadın yatağının ortasında, luciusa bakakalmışken genç adam onu inceliyordu..

"bay malfoy?"

lucius ahalarırken hermione çarşafları ittirir ve ayağa kalkarken pijamasını düzelterek konuşur

"burda ne arıyorsunuz?"

lucius duvardaki saate bakar, sonra ona dönerken cevaplar

"her an gelebileceğimi söylemiştim-"

"bir gecede iki kere m-"

"bir gecelik para verdim, değil mi?"

hermione susarak ona bakarken lucius kaşını kaldırır, hermione ellerini açarak "peki.." lucius da başını eğerek onaylar, ve ona bakarken hermione buna hazır değildir, savunmaları düşüktür, şu anda liana değildir, lucius gittiğinden beri hermione olmuştur, ve hiç liana gibi hissetmiyordu, öylece durmaya devam ederken lucius mırıldanır

"böyle ürkekken nasıl en iyi olduğunu anlayamıyorum doğrusu.."

"belki de kaçan kovalandığı içindir.."

"çok kaçma alanın yok o zaman.."

hermione önüne gelmiş adama bakarken gözleri büyümüştür, lucius mırıldanır

"gözlerin yeşildi sanki.."

"yine yeşil olabilir-"

"gerek yok, kalsın.."

hermione susarken genç adam onun pijamasının üstünü tutan düğmelerden birini açar, hermione çenesi titreyerek duruyorken lucius düğmeleri açmaya devam ediyordu, konuşur

"tanışmamız sert ve hızlı oldu.. şimdi biraz yumuşak olabilir.. ne dersin?"

hermione onun patron olduğunu haykıran cümlesiyle nefesini bırakırken fısıldar

"siz nasıl isterseniz bay malfoy-"

"aferin.. beni soy.."

hermione yutkunarak onun paltosuna uzanırken sabah sheryli öldürecektir, titreyen parmaklarla sessizce ilk düğmeyi açar..

hermione paltoyu itince hayatında ilk defa, lucius malfoyu klasik kıyafetleriyle değil de, gri bir kazakla görünce donar bir an, lucius onu bekliyordur, hermione sonra toparlanarak ellerini onun göğsüne koyarken mırıldanır "sizi kazakla göreceğimi düşünmezdim.."

"geniş bir dolabım var.."

hermione hafifçe gülerken başını sallar, ve sonra kazağı çekerek çıkartırken ne yaptığını sorar kendi kendine, harrynin azılı düşmanı, kendi düşmanının babası, ronun en nefret ettiği insan, ginny ölümüne gönderen adam, ona bizzat lanet savuran ölüm yiyen, ama düzgün bir vücut, sıcak bir nefes, uzun sarı saçlar, ve onu izleyen, hala izleyen bir çift gri göz, içinde hiçbir mavilik ya da yeşillik yok, hermione ona bakarken geçmişinden kalan son izlerden biridir bu adam, ona uzanarak kendine çekerken dudakları birleşir, ve lucius onun ağzını açarak diliyle doldururken hermione ona iyice sokulur..

lucius onu döndürerek yatağa düşürürken liana onu bırakmamış, genç adamın boynunu öpüyorken lucius bir an gözleri kapalı, başı onun başına dayalı, bunun sahteliğine kanar, altındaki pasif ve kullanılmayı bekleyen bir beden değildir ilk defa, açtır, canlıdır, ve ona karşılık veriyordur, lucius ona dönerek genç kadının dudaklarını tekrar bulur ve parçalarcasına öpmeye başlarken liananın elleri onun sırtında geziyordu, iki omzunun ortasından beline inen zarif parmaklar genç adamın sertliğini daha da dikleştirirken liananın boğazındaki bir inleme luciusun parmakları altındaki çarşafı sıkmasına sebep olur, genç kadın onun pantolonunu açıyorken lucius bir büyü mırıldanır ama işe yaramaz, genç adam kaşlarını çatarak başını kaldırırken liana fısıldar

"sadece ben-" ve büyüü fısıldarken bir an sonra kıyafetler yok olmuştur, lucius kaşları çatılı, geri çekilerek ona bakarken konuşur

"ben neden büyü yapamıyorum-"

liana ona bakarak cevaplar

"bizlerden nefret eden bir ölüm yiyensin, ve bana cinselliğim için para veriyorsun, hakimiyetim sende.. üstüne bir de beni parçalayabileceğin büyü hakları vermeyeceğim.."
lucius ona bakarken sertliği genç kadının merkezine daha da bastırıyordu, genç adam aralarında bir bariyer olmadığını hatırlarken kendini ona iter, ve liana gözlerini kapatarak dururken lucius onu izliyor, sessizce kendini ona itmeye devam ederken genç kadın sağ kolunu geriye atarak yastığı tutar, ve her darbede onu sıkarken lucius profesyonelliği hissedebiliyordu, ve o anda bu kadını aklını kaybetmiş bir şekilde, ne yaptığını bilmez bir halde görmek isterken görmek istediği görüntü aklında belirince genç adam başını eğerek onun içine patlar sanki, ve liana hafifçe gülümserken lucius onun yine gelmediğini, yine bir şey hissetmediğini görüyor, kızgınlıkla doğrulur ve elini sallar, liana kıyafetlerini onun üzerinde belirtirken lucius kapıyı açarak dışarı çıkar, genç kadın arkasından bakar..

§ ~ NATALIA OREIRO ~ TU VENENO

hermione sherylnin ofisine dalarken genç kadın ayağa fırlar ve "üzgünüm! ama yukarı çıkmak için bir gecelik daha para verdi-"

"UYUYORDUM!"

"yine uyursun tatlım-"

"SAVUNMASIZDIM SHERYL! O MALFOY! HER AN AYIK OLMALIYIM!"

sheryl ona bakarken cevaplar

"yaptınız m-"

"yapmasak gider miydi?!"

"e güzel o zama-"

"SHERYL!"

genç kadın ona bakarken konuşur

"liana, bak.. sakın ol.. malfoy seninle ilgileniyor, daha önce hiç, hiç, bir gecede iki kere gelmemişti-"

"çünkü geçen sefer tam tatmin olmadı-"

"neyse ne, yine geldi ya, sen ona bak-"

"sheryl, bu adam tehlikeli, biliyorum-"

"ben de biliyorum-"

"inan bilmiyorsun.."

sheryl ona bakarken iç çeker, ve mırıldanır

"biliyorum.. bu haftayı tamamen kendine ayırdı.."

hermione gözleri büyüyerek ona bakarken sheryl başını sallar..

hermione doug içeri girerken başını sallar, genç adam luciusu içeri alırken kapı kapanır, genç kadın ona bakarak

"sen delirdin mi?"

lucius keyiflenmiş, sırtırken hermione ona bakarak

"ben ciddiym! niye beni kapatmak istiyorsun? üstelik sana iyi davranmıyorum bile!"

lucius paltosunu çıkartıp iskemlelerden birine koyarken cevaplar

"belki de iyi davranış istemiyordumdur-"

"sado mazo bu katta değil bay malfoy-" genç adam hafifçe gülerken cevaplar

"sebeplerimi açıklamak zorunda değilim sanıyordum.."

hermione elleri belinde, ona bakarken lucius mırıldanır

"hem.. benden daha fazla para verebilecek bir müşterin var mı?"

hermione başı dik, cevaplar

"var." lucius kaşını kaldırır, hermione de ona bakıyorken devam eder

"sheryl sizi mahcup duruma düşürmek istemedi.."

lucius ceketini çıkartıyorken cevap vermez, sonra ona ilerlerken sorar

"o müşterin.. her kimse.. gecelik ne kadar veriyor?"

hermione onun gri gözlerine bakıyorken cevaplar

"fiyatım herkese değişiktir bay malf-"

"neye göre değişik?"

"istenen şeylere göre.. kişiye göre.."

lucius sırtarak onun siyah saçlarını geriye atarken mırıldanır

"ne kadar liana?"

genç kadın derin bir nefes alarak miktarı söylerken lucius ona bakar, hermione de ona bakıyorken lucius sorar

"kim o?"

hermione ona bakmaya devam ediyorken lucius başını sallar ve

"pekala.. iki katını veriyorum.."

hermione hızla ona bakar, lucius sırtarak konuşur

"paramı harcayacak başka neyim var ki?"

hermione gözleri büyümüş, onu iterek konuşur

"hayır.. tehlikeli müşterileri sevmem, ve sen en tehlikelisisin-"

"daha başlamadım bile-"

"ama ben ne olabileceğini tahmin ediyorum! hayır dedi-" genç kadın bir anda kolundan tutularak çevrilir ve ona çarparken lucius önünde, konuşur

"ben ne dersem o olur.. 2 katı para versem sheryl beni reddeder mi sanıyorsun?"

hermione ona bakarken cevaplar

"peki neden gidip onunla yatmıyorsun?"

luciusun gri gözleri onun yeşil gözleri arasında gidip gelirken liana kaşını kaldırır, lucius onu sertçe duvara iterek bir an sonra kendisi üzerinde belirirken liana başını çeviriyordur, ama lucius aldırmaz, ve onun çenesini yakalayarak genç kadını sabitleyerek öperken

çırpınışlar bir süre sonra söner, ve genç kadın da ona cevap vermeye başlarken lucius onu havaya kaldırır, genç kadının kısa eteği yoldan çekilirken genç adam mırıldanır

"bundan sonra iç çamaşırı giymeyeceksin."

ve onu tekrar öperken genç kadının reddetmeye vakti olmaz, ince uzun parmaklar çamaşırı kenara çekiyorken hermione bir an sonra onu içinde hissettiğinde başını geri, duvara atar, ve çarparken yukarı yükselerek parmaklarını onun omuzlarına geçirir, lucius genç kadını tekrar kendine çekerken duvara, ve ona yaslanıyor, devamlı kendini itiyorken hermione onun dudaklarını ısırıyordur, sırtına vuruyordur, lucius sırtarak onun boynunu hafifçe ısırırken genç kadından bir feryat duyar, sırtarak devam ederken yine de, ve kahrolası, yine ondan önce gelir, ve kendini ona boşaltırken liana üzerinde, sessizce bekliyordur, lucius onun boğazına hırıldar

"zevk almadığına inanmam.."

liana onun arkasındaki odaya bakıyorken cevaplar

"alıyorum.." ve başını çevirip ona bakarken lucius onun gözlerinde bir fahişenin en klasik yalanını görüyordur, bir an sonra genç kadın hafifçe gülümser ve onu ittirerek nazikçe yere inerken banyoya ilerler, lucius dönerek duvara dayanır..

hermione parmaklarını saçlarından geçirerek odaya girerken onu görmeyi beklemiyordur, ama genç adamı cama dayanmış, dışardaki geceyi izliyorken bulduğunda havlusuna tutunarak durur, lucius ona dönerken konuşur

"ilginç bir kadınsın.."

hermione onu geçerek dolabına giderken cevaplar

"akıllı bir şeyden ilginç bir kadına yükseldim demek.."

genç adam hafifçe sırtırırken liana ona bakar, lucius mırıldanır

"nasılsa gördüm diyemeyeceğim, ama görmek isterim doğrusu.."

liana ona bakarken lucius bir an onun bakışlarında bir adım geri çekilmeyi görür, ama daha ne olduğunu okuyamazken genç kadın önüne döner ve havlusunu bırakır, sonra raflara uzanarak geceliklerinden birini çıkarırken ince beyaz ipek kumaş saçlarından ve teninden akarak vücuduna oturur adeta, lucius onun formunu izliyorken genç kadın havlusunu yerden alır ve dönerek banyoya bırakır, cinler havluyu yok ederken genç kadın saçlarını topluyor, ağızındaki lastiği alıp saçlarından geçirir, ve sonra ona dönerken sorar "başka bir planın var mı?"

lucius ona bakıyorken mırıldanır

"buraya gel.."

liana sessiz kalırken bir süre sonra adım atar, ve ona ilerlerken önünde durur, lucius onun gecenin ışığının vurduğu yüzünü izlerken konuşmaz, genç kadın gözlerini kaçırmış, gerideki londrayı izliyorken lucius mırıldanır

"benden hoşlanmıyorsun, değil mi?"

liana bakışlarını ona döndürürken cevap vermez, lucius hımlayarak cama dönerken cevaplar

"acı, ama katlanmak zorunda kalacaksın, ben senden hoşlandım.."

hermione camdan dışarı bakarken mırıldanır

"niye?"

solunda duran adam bir süre cevap vermezken hermione cevap alamayacağını anlamış, sessizce arabaların ışıklarını izlemeye devam eder..

"farklısın.. o yüzden.."

hermione irkilirken kaşlarını çatarak neden bahsettiğini anlamaya çalışır, sonra hatırlarken lucius sol elini cama dayayarak parmaklarına bakıyordur, mırıldanır

"kimberley uysaldı.. karım narcissa da öyle.."

hermione duymak istemediği şeyleri duyuyor, derin bir nefes alırken lucius devam eder

"hermione granger'ı tanıyor musun?"

hermione bu sefer buz keserken ona döner, lucius da başını sağa çevirerek ona bakarken genç kadın ona bakıyordur, cevap beklendiğini anlarken önüne dönerek mırıldanır

"elbette adını duydum.. o bizi bu hale getirdi.."

lucius hafifçe gülümserken elini camdan indirir ve mermere dayayarak dışarıyı izlerken öylesine konuşur

"o sizi bu hale getirmedi.. biz getirdik.. o sadece suçlanabilecek biri olmayı kabul etti.."

hermione kaşlarını çatarken ona bakıyordur, lucius o sırada o tarafa dönmeyi tercih eder ve onun gözlerini yakalarken konuşur

"her neyse.. ben onu tanırdım.. bir düşman ne kadar yakın tanıyabilirse tabii.."

ve onu geçerek odaya ilerlerken konuşur

"oğlumla aynı dönemde okuyordu, draco malfoy, duymuşsundur.."

hermione onaylarken lucius devam eder

"draco ve granger her zaman rakiptiler, ve granger çoğu zaman onu yendi doğrusu.. ama bu dracoyu daha atılgan ve inatçı yaptı, pişman değilim.. yine de bunlar önemsiz

detaylar.." hermione katılırken genç adam masadaki kalemlerden biriyle oynuyordur, sonra kalemi bırakır ve konuşur

"önemli olan, o genç kadın, *hermione*, farklıydı.. senin gibi.. o da kirli kandı, biliyorsun tabii, ama görsen, temiz kan sanabilirdin.."

hermione nasıl diye mırıldanırken lucius hafifçe gülerek mırıldanır

"çok akıllıydı.. muhtemelen senden daha akıllıdır, hiçbir şeyi unutmaz, ama daha da önemlisi, bana rahatlıkla kafa tutabilirdi.."

hermione ona bakarken lucius başını sallar ve

"inanılmaz, değil mi? nerdeyse yarı yaşımda, bildiği şeyler sadece kitaplardan oluşan genç bir kadın, ama bana kafa tutuyor.. hadi potterın kafa tutmak için sebebi vardı, ve çocuk güçlüydü de, kimse aksini iddia edemez artık, ama granger?" lucius kendi kendine gülerken hermione gözlerini devirir, genç adam devam eder

"her neyse.. öyleydi granger, gerçi hala öyledir, beni görse bu kadar savaşı, olayı, anlaşmaları umursamaz, çeneme esasını dayar.. ilginç, aslında onu özledim sanırım.."

hermione kaşlarını çatarken lucius sırttır ve

"onu sinirlendirmek sevdiğim bir eylemdi.. çocuk gibi değildi, potterı kızdırınca hemen lanet savurmaya başladığı, ama granger öyle değildi, kafasıyla savaşırdı, severdim.. yazık oldu.." hermione ona bakarken

"ölmüş gibi konuşuyorsun.. ayrıca ondan nefret ettiğini herkes biliyor?"

lucius bu sefer dört tarafında farklı renkler olan ve minicik parçalarla çevrilebilen bir küpe bakarak ne olduğunu anlamaya çalışır, o tarafını bu tarafını çevirirken cevaplar

"ben bütün kirli kanlardan nefret ediyorum.. hermione de dahil.. ama o ilgimi çekiyordu, inkar edemem.. draco bir keresinde başkanlar tuvaletinde onu çıplak yakaladığını söylemişti.." hermione o anı hatırlarken yine kızarır, ve öbür tarafa dönerken lucius küpün ne işe yaradığını anlamış, renkleri birbirinin yanına dizmeye çalışırken hermione cama ilerlemiş, sorar

"onunla yatmak mı istiyordun?"

lucius küple ilgileniyor, mırıldanır

"imkan çıksa reddetmezdim.. bu bende kalabilir mi?"

hermione o tarafa bakar ve başını sallar, önüne dönerken lucius konuşmuyordur..

"grangerla neden yatmak istiyordun?"

lucius bunu duyunca ona bakar, hermione de ona bakarken

"beni ona benzetiyorsun.."

genç adam gözlerini devirirken cevaplar

"aranızdaki tek benzerlik kafa tutmanız, o kadar.. yoksa hiçbir şeyiniz benzemiyor.. ama neden yatmak isterdim? ben bir erkeğim, ve o da beni tahrik ediyordu.. ayrıca kirliydi, ve egemenliği severim.."

hermione ona bir bakış atarken lucius sırttarak onu geceliğinin eteğinden tutarak kendine çeker, genç kadın ona ilerlerken mırıldanır

"gerçekten 1 hafta beni kapatacak mısınız? pahalı olacaktır.."

lucius ona susmasını söyleyerek genç kadının dudaklarını yakalarken hermione iç çekerek susar, ve ona uzanır..

hermione tekrar getiriliyorken bacakları yatağa değdiğinde dururlar, genç kadın alçaltılmayı beklerken lucius bir an sonra geriler, ve ona bakarak

"iyi geceler.."

sonra dönerek paltosunu alır ve dışarı çıkarken hermione kafası karışmış, arkasından bakar, sonra cama ilerler ve genç adamın bir süre sonra çıkıp uzaklaştığını, sonra da cisimlendiğini görürken yaptıklarını mı, yoksa söylediklerini mi düşünse bilemiyor, geri döner, ve küpün etrafta olmadığını görünce iç çekerek yatağa oturur..

§ ~ CRISTIAN CASTRO ~ YO QUERIA

Lucius evde, ne yaptığını düşünüyor, ve hatta kendine oldukça kızıyorken cinler etrafta belirmemişlerdir, ve onların iyiliği için bu güzel bir karardır, genç adam odasına dalarak paltosunu bir köşeye fırlatırken nasıl bu kadar zayıf düştüğünü düşünüyordur, tanımadığı bir kadına, bir kirli kana, bir *fahişeye*, hislerini anlatmıştır..

Lucius odanın ortasında, dik, eşyalarına bakıyorken kızgın, dönerek yatağına oturur, ve karşı duvara bakarken bacağına batan bir şeyle kaşlarını çatar ve cebine bakar, renkli küpü görürken iç çekerek önüne döner, dalgınca küple oynarken bakışları düşüncelidir..

hermione gerçekten 1 haftalık kapatıldığını ertesi gün anlarken bir şey söylemez, ama bir sonraki gün de kimse gelmez, üçüncü gün Lucius yine ortada yoktur, hermione adamın neler çevirdiğini anlayamıyorken Sheryl parasının peşin verildiğini, ve adam gelene kadar tatil yapabileceğini söyler, hermione *buna da* sinir olurken o gece üçüncü kattaki kızlar odasında o gece işi olmayan kızlarla beraber oturuyor, ve bu sefer Lydiayla damayı o oynuyorken genç kadın sorar

"nasıl gidiyor? Lucius seni kapatmış diye duydum.."

hermione homurdanarak taşını öne sürerken Lydia gülümser ve karşı taşını oynatır..

Lydia kaybedeceğini anlarken gülerek yeni bir el teklif eder, hermione kabul ederken kapı açılır ve Sheryl içeri girerken konuşur

"Liana, arkadaşın geldi.."

hermione o tarafa baktığında içeri giren Severus'u görürken gülümser ve ayağa kalkarken Lydia da genç adama selam verir, sonra Elena ile damaya başlarken hermione genç adamla birlikte odasına gidiyordur, içeri girerken Snape mırıldanır

"yine tekrarlayacağım, bundan hoşlanmıyorum.. neden teklifimi kabul etmiyorsun?"

hermione odada ilerlerken konuşur

"ben de seni gördüğüme sevindim Severus.. nasılsın?"

Snape paltosunu çıkartırken ona bir bakış atar ve

"iyiyim, gördüğün gibi. sen nasılsın?"

hermione de başını sallarken cinler çay ve kurabiye getirmişlerdir, genç kadın iskemlelerden birine otururken Snape de karşısına oturur ve ona bakarak

"hermione, ben ciddiğim.. neden kabul etmiyorsun?"

genç kadın seramik demlikten çayı bardaklara doldururken Snape devam eder

"sana dokunacağımı mı düşü-" hermione gülümseyerek ona bakar ve

"Severus, bu kadar erkekten çok senin dokunmanı tercih ederdim.."

Snape ona bakarken

"nedir o zaman?" hermione iç çekerek demliği indirir ve arkasına yaslanırken konuşur

"yapamam.. daha o kadar çaresiz değilim-"

"bu çaresizlik değil bayan Granger!"

hermione onun eski kızgın haline gülümserken Snape gözlerini devirir ve ona bakarken

"hermione, bu yaptığın.. doğru değil.."

"bir sürü kirli kan bunu yapıyor-"

"ama bu yine de doğru kılmıyor-"

"Severus, kaçamam.."

Snape ona bakarken hermione de ona bakıyordu, konuşur

"kaçamam.. senin hizmetçin, metresin, ya da her neyse, olmayı kabul ederdim, inan..

ama yapamam.."

Snape ona bakıyorken cevaplar

"sana normal bir hayatı verebilecek tek kişi benim, neden reddediyorsun?"

hermione ona bakarken uzanır ve onun elinin üzerine elini kapatırken konuşur

"sana minnettarım.. sadece sen ve ben kaldık, ve böyle olacağımızı hiç düşünmezdim..

arkanı bana döneceğine emindim-sözümü kesme.."

Snape iç çekerken hermione devam eder

"sen olmasan ne yapardım bilmiyorum severus.. bazen, sen burdayken.. her şey eskisi gibi oluyor.." genç adam nefesini bırakarak bakışlarını odada gezdirirken hermione onu izliyor, devam eder
"herkes bu acıyı çekiyor.. ve bu acıya onları ben sürükledim.. ben rahata kaçamam-"
"kimse sen olduğunu bilmek zorunda değil-"
"ben bileceğim.. yetmez mi?"
snape ona bakarken cevaplar
"aptalsın.. hatta potterdan daha aptalsın, ki bu zor bir şeydir.."
hermione gülümserken ona bakar, ve sonra elini bırakıp arkasına yaslanırken sorar
"senin haftan nasıl geçti?"

"bu gece işin var mı?"
"yok sanırım-"
"güzel, paranı vereyim, gel, dinlen biraz.. hem ayrıca bazı iksirleri yapmam lazım, yardım iyi olurdu.." hermione gülümseyerek ona bakarken sorar
"Profesör Severus Snape benden yardım mı istiyor?"
snape ona bir bakış atarken cevaplar
"arada sırada bu *liana* kabuğunu çıkartman taraftarı olduğumu biliyorsun.."
hermione bakışlarını kaçırırken severus devam eder
"senden daha uzun süre iki maskeyle yaşadım hermione-"
"hala yaşamıyor musun?"
snape susarken hermione ona bakarak
"benden daha kötü şeyler yaptın, daha iyi şeyler de yaptın, ama kanın sayesinde, temizliğin sayesinde rahat bir yaşam sürmüyor musun?" snape cevap verecekken hermione devam eder
"hak etmediğini söylemiyorum, bunu hepimizden çok hak eden sendin, ve senin için çok mutluyum.. hogwarts'ın sana ihtiyacı var-"
"sana da öyle-"
"ben orda çalışamam.. sen bile bunu sağlayamazsın, okulu mahvederler, ve buna değmez-" snape ayağa kalkarak bir şey söylemezken hermione bu tartışmayı kaçınıcı kez yaptıklarını bilmiyordur artık, sessizce camdan dışarı bakarken kapı tıklatılır ve doug içeri girer, snapei görünce heylar, sonra hermioneye bakarak
"liana, misafirin geldi.."
hermione ayağa fırlarken douga bakarak
"tamam, oyalı, severus gidiyor.."
doug başını sallar ve dışarda bir '*sizi bu tarafa alayım, liana şimdi sizi karşılayacak*' duyulurken snape kaşlarını çatarak
"hani boş-"
"değilim, gelip gelmeyeceğini bilmiyordum, severus, arka geçitten çık lütfen, olur mu?"
severus ona bakarken mırıldanır
"ne karıştırıyorsun-"
"bir şey karıştırmıyorum, sadece adam haklı olarak başka birini gördüğümü düşünmek istemez.. hadi.."
severus iç çekerek kapıyı açar, hermione koridoru kontrol eder ve sonra onu hızlıca yanağından öpüp yollarken genç adam uzaklaşır, koridordaki doug da görünürken başını sallar, hermione odaya geri dalıp her şeyi tek kişilik hale getirir ve üzerini de hızla değiştirirken dougun adım sesleri duyuluyordur, kapı açılırken hermione o tarafa döner..

lucius odaya girerken konuşur
"neden bekletildim?"
hermione ona ilerlerken cevaplar
"üzgünüm bay malfoy, ancak görmek istemeyeceğiniz bir durumdaydım-"
"başkasıyla beraber yani."
hermione ona bakarken lucius onun saçlarını okşuyordur, fısıldar

"aptal değilim, ve kuralları uzun süredir bilecek kadar da bu işin içindeyim.. bekletildiğim tek zaman, çakışılan zamanlardır.."

hermione gerginlikle ona bakarken genç adam onun saçlarına parmaklarını geçirir ve "seni kapattığımı söylemiştim-"

"kimseyle birlikte değildim bay malfoy-"

"bana yalan söyleme liana, sesin titriyor-"

"çünkü korkuyorum.."

luciusun bakışları onun üzerinde gezerken genç adam fısıldar

"korkuyorsun demek.. korkmalısın.."

ve bir an sonra genç kadının başını saçlarından asılıp geriye eğerken liana boşuk bir ses çıkartır, lucius onu geri geri ilerletirken mırıldanır

"tahammül edemediğim tek şey itaatsizliktir liana, şartları tekrar belirlememiz gerekecek.." ve onu yatağa atarken liana dirsekleri üzerinde, geriler, ama lucius onun paniğinden hoşlanmış, onu izlerken mırıldanır

"evet, kesinlikle belirlememiz gerekecek.."

lucius eğilerek genç kadının bacaklarını açarken liana titriyordur, genç adam mırıldanır "en azından çamaşır yok.."

liana ona bakarken cevaplar

"ne isterseniz onu yapıyorum bay malfoy.."

lucius hafifçe sırtırken eğilir, ve genç kadının bacaklarının arasına hafifçe nefesini üflerken liana başını geriye bırakır, lucius onun zevk almasına sırtırken ceketini çıkartır ve geriye bırakır, sonra tekrar genç kadına dönerken mırıldanır

"güzel bir his miydi liana?"

genç kadın evet derken lucius hımlar, ve bir an sonra genç kadının bacağını iki parmağı arasında sert bir şekilde sıkarken liana acıyla bacağını kaçırmaya çalışır, ama bir an sonra luciusun dudaklarını merkezinde hissederken acıyla zevk arasında kalmış, boşuk bir nefesle tavana bakarken lucius bacağında kızarmış yeri tekrar sıkıştırır, liana bacağını sertçe çekerken lucius sırtarak yükselir ve onun üzerine gelirken mırıldanır

"canını daha çok yakabilirim, ve sana daha çok zevk de verebilirim.."

liana ona bakarken lucius konuşur

"istediğimi yaparım, anladın mı liana?"

genç kadın cevap vermezken lucius mırıldanır

"daha fazlasını hak etmiyorsun, zevk almaman bu yüzden iyi aslında.."

ve sonra kalkarak odada ilerlerken liana arkasından bakıyor, cevap vermiyordur, lucius mırıldanır

"buraya gel.."

genç kadın bacaklarını kapatarak kalkarken lucius onun gözlerinde kızgınlığı görüyordu, ve bundan zevk alırken mırıldanır

"yere çök.."

ve genç adam, o anda onun gözlerinde o ifadeyi görünce sırtır..

hermione şimdiye kadar bir şekilde kafasında mazaretler uydurarak kendiyi çarpışmadan yapabildiği aktivitenin şimdi yine önünde durduğunu görürken lucius onu bekliyordu, hermione nedense *bu adamın* önünde yere çökmeyi onuruna yediremiyorken luciusun istediği de zaten budur, ve onun istemediğini anladığı an zorlayacağı kesindir, gerçi zorlarsa en azından onun zorladığı mazaretiyle kendini kurtarabilir-*kandırabilirdir*, ve adamın o zaman daha çok zevk alacağı da kesindir, hermione olduğu yerde durmaya ve ona bakmaya devam ederken lucius sırtarak başını sallar, ve sonra onu boynundan yakalayarak alçaltırken hermione tırnaklarını onun beline saplayarak tutunur, ve dizleri üzerinde yere çökerken saçlarında luciusun elini duyuyordu, genç adam diğer eliyle pantolonunu açarken mırıldanır

"ısıtırın, canını yakarım.."

hermione ona bir bakış atarak cevap vermezken lucius onun başının kontrolünü tekrar eline alır, ve siyah başı kendine doğru zorla iterken hermione derin bir nefes alır..

onu öldürecektir.

lucius duvara dayanmış, başı aşağıya eğik, genç kadını izliyorken, bir an sonra onun sıcak ağzını sertliğinde hissettiğinde onaylayarak başını geri, duvara dayar, ve elinin altındaki başı tutarak yön verirken genç kadının nefesi üzerine çarpıyordu, lucius yutkunarak bundan zevk almaya kendine izin verirken liananın bunu istemediği hareketlerinin monotonluğundan bellidir, ve genç adam onun başını biraz daha kendine doğru çekerken sertliğinin onun ağzında yeni noktalara değmesiyle hafif bir inlemeden kendini alıkoyamaz, o anda liana da dururken bakışlarını ona kaldırır, ama genç adam gözleri kapalı, başı duvara dayalı, nefes alıyordu, onu görmez..

hermione hafif bir inleme duyarken şaşkın, bakışlarını ona kaldırır, ve koskoca lucius malfoyu, büyücü dünyasının zengin kralını gözleri kapalı, başı duvara dayalı, nefes alıyordu, gördüğünde sheryl'in onun üzerinde gücü olacağını söylediği anı hatırlar, ve hafifçe sırtarak tekrar işine döner, ellerini genç adamın kalçasına koyarken onu hizalar, ve duvara tamamen dayarken başındaki tutuş gevşemiştir, hermione ilk defa bu erkeğin bir başkası olduğunu düşünmeden, kim olduğunu *tamamen* farkında olarak, ve onu zevkten delirtmeyi kafasına koyarak, inatla genç adamın her an daha da büyüyen sertliğini emmeye devam ederken damarları hissedebiliyordu, dilini üzerinde gezdirebiliyordu, ellerinin genç adamın gömleğinin içinden karın kaslarına çıkmasına izin verirken baş parmakları genç adamın tenini okşuyordu, luciusun nefeslerini dinleyerek ne durumda olduğunu takip ederken savaşın farkındadır, genç adam onun tiksinsmesini, hermione de pes etmesini istiyordu, ve şu anda o kazanır durumdadır, acımadan devam ederken boğazı acıyordu ama aldırıyor, devam ederken onu izlemeye devam ediyordu..

lucius dudaklarını nemlendirirken genç kadın işini gerçekten iyi biliyordu, gittikçe hızlanırken lucius gözlerini açarak boynunu dikleştirir, ve ona bakarken genç kadının ona odaklanmış yeşil gözlerini bulurken parmaklarını onun saçlarında daha da sıkılaştırır, ve her şey daha da hızlanırken lucius bir an sonra geleceğini hisseder, ve ağzını açarken gözleri kapanır, genç kadının başını bırakırken isterse çekilebilirdir, ama liana çekilmezken lucius bir an sonra patladığını hisseder ve liana o sırada çekilirken ağzını silerek kalkar, lucius komodine tutunuyorken belinde genç kadının elini hisseder ve onun tarafından da tutulurken hırıltılar

"adiceydi.."

ve gözleri kapalı, onun gülümsemesini duyarken genç kadın konuşur

"ne istediyseniz onu yaptım bay malfoy.."

lucius bunu duyduğunda gözlerini açarak ona bakarken liana karşısındadır, genç adam bir an sonra onu boynundan tutup kendine çekerken dudakları çarpışır, ve liana ağzını açarken lucius acı ve tuzlu bir tadı onun ağzında duyabiliyordu, genç kadını belinden ve sırtından kavrayarak döndürür, duvara dayarken liana fısıldar

"bekleyebilirsi-" ama ağzı yine kapatılırken lucius onu bir süre daha öper, ve o sırada genç kadının üzerindeki elbiseyi kaldırarak geriye atarken genç kadın önünde çıplak, ona bakıyordu, lucius bir an sonra tekrar ona eğilerek dudaklarını yakalarken onun hızlı nefesini duyduğuna yemin edebilirdi..

hermione belinden kavranıp yukarı kaldırılırken lucius mırıltılar

"nerdeyse ağırlığın yok-"

"üzerimde tılsım var.."

lucius sırtarak onun çenesini ısırırken hermione gözleri kapalı, nefesini bırakır, genç adam şakağını onun yanağına sürtüyorken ikisi de sessizdirler, nefesleri odada duyuluyorken hermione kalbinin çarptığını hissediyordu, bir sonraki adım ne olacaktır

bilmiyordur, ama lucius onu duvara bastırması, önünde, başı başına dayalı durmaya devam ederken hermione onun normalde de hep böyle sakin olup olmadığını merak ediyordur, savaş sırasında hiç de sakin durumlarda karşılaşmamışlardır, ama şimdi, şu bir haftadır genç adam kontrolünü hiç kaybetmemiştir, hermione beklerken uysallığı ona artık tam bir fahişe olduğunu belli eder bir anda, ve genç kadın kasılırken lucius kaşlarını çatarak başını geri çeker, ona bakarak

"ne oldu?"

hermione bir şey olmadığını söylerken uzanarak onu öper ve dikkatini dağıtmaya çalışır, ama karşısındaki basit bir adam değil, aldanmaz, ve dudaklarını çekerken sorar

"ne oldu?"

hermione iç çekerek ona bakarken cevaplar

"bilmek istemezsin inan.. ya da istersin, bilmiyorum.."

luciusun gri gözleri onu inceliyorken hermione mırıldanır

"fahişe olduğumu hatırladım.."

lucius bir kalp atışı daha ona bakmaya devam ederken sorar

"unutmuş muydun?"

"senin unutmadığın kesin.."

lucius ona bakarken geri çekilir, ve genç kadın sessizce inerken lucius pantolonunu ilikler, gömlekle uğraşmaz ve paltosunu giyerken ellerini ceplerine sokar, sonra bulduğu şeyi ona atarken hermione havada yakalar, ve bitirilmiş küpü bulurken ona bakar, ama genç adam dışarı çıkıyordur, arkasındaysa sadece komodinde bir zarf kalıyordu, hermione sessizce elindeki bitmiş küpe bakar, ve sonra eli yumruk, ağzına bastırırken yere çöker, yatağa dayanarak yıllardır yapmadığı bir şeyi yaparak ağlamaya başlar..

snape kapıyı açtığı anda karşısında *hermione*yi görünce donar, ama genç kadın ağlıyor, onun boynuna atılırken snape onu kavrar ve geri döndürüp kapıyı kapatırken kahverengi bukeleri kontrol altına almaya çalışıyor, onu salona yönlendirirken genç kadına ne olduğunu sormaz, ve ikisi büyük kanepeye çökerlerken hermione onun yakalarına tutunuyor, genç adamın kucağında, ağlamaya devam ederken snape iç çekerek dudakları onun alnında, şöminedeki ateşi izlemeye devam eder..

"ne oldu?"

hermione cevap vermeden hala arada sırada hızlı nefesler alıyor, duvarı izlemeye devam ederken snape mırıldanır

"biri bir şey mi yap-" hermione cıklarken snape rahatlar ve onu tekrar kavrayarak sessiz kalmaya devam ederken hermione bir süre sonra ağlamaktan çatallaşmış sesiyle mırıldanır

"ben bir fahişeyim.."

snape cevap vermezken hermione sessizce başını sallar, ve sonra iç çekerek başını ona kaldırır, ikisi birbirlerine bakıyorlarken hermione konuşur

"ben bir fahişeyim.."

snape yine reddetmezken genç kadın onun yakalarındaki tutuşu sıkılaştırır, ve ona eğilerek dudaklarını yakalarken snape boğuk bir ses çıkartarak başını çevirmeye çalışır ama hermione onu sabitlerken öpmeye devam ederek fısıldar

"istemiyor musun? sen de istemiyor musun?"

ve onun dudaklarını tekrar yakalarken kendini genç adama sürtmeye başlar, snape'in ellerinin belinden onu itmeye çalıştığını hissediyordur ama kararlı gücü onunkinden daha üstündür, kendini iyice ona alçaltarak genç adamı uyarmayı başarırken dilini onun ağzına sokuyordur, onunkini yakalamak istiyordur, ve genç adamın başını saçlarından yakalayıp koltuğa iyice çekerken onun üzerinde, ona tamamen hakim, diğer elini aralarına daldırarak onun sertliğini kavrarken snape'in inlediğini duyar, ve gözlerini açarak ona bakarken yüzünün hemen üzerinde, sessiz, ona bakarken fısıldar

"sen de bunu ummuyor musun? tekliflerinin içinde benimle yatma isteği yok mu?"

snapein koyu renk gözleri ona bakıyorken hermione onu eliyle sıkar, genç adamın gözleri kapanırken bir hırıltı dudaklarından dökülür, ve fısıldar

"yapma hermion-"

"sizin istediklerinizi vermek benim görevim, ama hepiniz hep vicdan azabı duyarsınız, ve ben onları geçmeyi öğrendim.."

ve tekrar onu sıkarken snape gözlerini yumarak bir nefes alır, genç kadın onun üzerinde, bir büyü fısıldar ve pantolonları yok olurken snape gözlerini açarak ona döner ve konuşacakken hermione yine onun dudaklarını yakalar, saçlarını sıkarak çeker, ve o anda ona alçalırken ikisi de inlerler, genç kadın onu içinde sıkıyorken bacaklarındaki elleri hissediyordur, artık itmiyordur, ve onu kendine çekiyorken hermione de ona alçalır, saçlardaki tutuşunu biraz gevşetirken bir süre sonra ikisi de sıkmayı bırakmış, sessizce hareket ediyorlardır, genç kadının ıslak nefesi onununkine karışıyorken salondaki ışık kısıktır, şöminenin çıtırtıları duyuluyordur, ve hermione altındaki bedenın sıkışmaya başladığını hissederken başını geriye atar, ve onun dizlerine ellerini koyarken gözleri kapalı, onu tekrar sıkıtığında genç adamın onun belindeki tutuşu sıkılaşıır, ve hermione sıcak dalgayı içine vururken hissettiğinde hafifçe gülümser, snapein nefeslerini dinliyorken sessizce dikleşir, ve ikisi tekrar yüzyüze gelirlerken snape gözlerini açarak ona bakıyordur, hermione hafifçe onun dudaklarını öperken fısıldar

"sağol severus.."

genç adam ona bakıyorken hermione gözlerinden yine bir damla yaş düşüyor, dudaklarını onunkilere dolarken ikisi de öpüşmeye başlarlar, ve genç kadın bir süre sonra tekrar hıçkırarak ağlıyor, ona sarılırken snape hala içinde, hala sıcak, ve hala onunla bütün, ona sarılıyorken hermione yıllardan beri ilk defa kendini arınmış hissediyordur..

snape ayakta, yatağında uyuyan genç kadına, kahverengi buklelere bakarken kararını verir ve odadan çıkarak cisimlenir, soğuk sokağın esintisi suratına çarparken genç adam içeri girer ve doug'a selam verir, sonra sheryl'in ofisine girerken lydia merdivenleri inerek liana'nın nerde olduğunu soruyordur..

"severus?"

hermione uyku mahmurunu, yatağa bırakılan sabahlığı üzerine geçirir, ve kapıya gidip açarken kapının kilitli olduğunu görür, bir iki kere daha asılır ama açılmaz, genç kadın esasını ararken kıyafetleri ve esası götürülmüştür, hermione yavaş yavaş kızmaya başlarken asası bir büyüyle kapıyı açmayı dener, ama kapıda severusun özel kilidi olduğunu fark edince siniri tepesine çıkar, ve odada dört dönerek genç adamı beklemeye başlar..

severus odaya cisimlendiği anda beklediği bağıırışı duyarken cevaplar

"kaçmanı engelledim, bağıırmana gerek yo-"

"neden kaçacaktım ki?!"

"oraya geri dönecektin, ve izin veremem.."

hermione kaşlarını çatarken ona bakarak

"o da ne demek? istediğimi yaparım-"

"şu andan itibaren yapamazsın.."

hermione ona bakakalırken severus elini açar ve bir kolye aşağı düşerken hermiona şokla atılarak bağıırır

"NE CÜRETLE-"

severus geri adım atarken kolyeyi elinden yok ediyordur, hermione ona bir yumruk atarken genç adam etkilenmemiş, ona bakmaya devam ediyordur, hermione dehşetle geriler ve ona sırtını dönerken eli ağzında, neler olduğunu düşünüyordur..

"nasıl-ne hakla-"

"hatırlatırım ki hermione, hakları olmayan sensin.."

hermione ona bir bakış atarken snape odada yürüyordur, konuşur

"ruhsal durumun iyi değil.. bunu kaldıracabileceğini hiç düşünmemiştim, ancak artık sana zarar vermeye başladı-"

"ve sen de hemen beni klen yapmak istedin, değil mi-"

"evet, aynen öyle.."

hermione dişlerini gıcırdatarak dururken snape devam eder

"oraya geri dnmene izin vermiyorum.. en azından bir süre.. kolyeyi erişebileceğin bir yere koyacağım, istediğin zaman çıkıp gidebilirsin, ama bunu gerçekten istediğinde kolyeye dokunabileceksin.."

hermione kızgın, cevap vermezken bir süre sessizce geçer, sonra snape onun önünde eğilerek geçen kadının sabahlıkla kaplı dizlerini tutarak ona bakar ve

"hermione, seni klem yapmak için almadım.."

geçen kadın başını kaldırıp ona bakarken snape devam eder

"ne harry, ne de ron seni öyle ağlarken görmek istemezlerdi, inan.. ben de öyle.. ve buna izin veremem.." geçen kadın sessizce başını sallarken snape de başını sallar ve onu

yanağından öper, sonra kalkarak dışarı çıkarken konuşur

"yemek hazırlayacağım, cinler sana kıyafet getireceklerdir.."

ve kapı kapanırken hermione derin bir nefesle kapıya bakar..

bu kölelik mevzuundan da ayrı bir hikaye çıkabilir yalnız.. *not alır*

lucius ertesini gün, sheryl'e bakarken

"pardon?"

sheryl başını sallarken

"zgnm bay malfoy, ancak kendisi aramızdan ayrıldı.."

"nasıl bir ayrılık? ld m?"

sheryl hayır derken oturmasını işaret eder ama geçen adam ayakta kalmaya devam eder,

sheryl da oturmazken konuşur

"kendisi işi bıraktı.."

lucius ona bakarak

"işi bıraktı.."

sheryl başını sallarken geçen adam mırıldanır

"hayatını nasıl srdrecekmifş? iksir deneği olarak mı?"

sheryl i çekerken cevaplar

"hayır efendim.. kendisinin artık geçim sıkıntısı çekeceğini sanm-"

"biri satın aldı, değil mi?"

sheryl ona bakarken lucius hafifçe güler, ama geçen kadın bu glşn manasını

bilmiyordu, oysa hermione burda olsa, derhal asasını çeker ve sırtını dikleştirirdi, nkn o biliyordu..

bu, lucius malfoyun en tehlikeli glşdr.

bir hafta sonra, hayat aslında birazcık daha gzelleşmişken hermione'nin hermione olarak satın alındığı bakanlık kayıtlarına geirilmifştir, ama merline şükür basına sızmamıştır, ya da severus onlara da para vermiştir, hermione bilmiyordu..

ama günleri, sheryl'in yanında olduğundan daha farklı, hatta biraz zorlasa, eskisi gibi geçiyordu..

her sabah kahvaltıyı hazırlıyor, severusu hogwarts'a yolluyor, sonra zaten toplu olan evi yine o da azıcık topluyordu, sonrasında oturup öğrencilerin kağıtlarını okuyor, severusun dinlenmeye bıraktığı iksirleri kontrol ediyor, siparişleri inceliyor, bazı iksirleri hazırlıyordu..

akşamları da severus döndüğünde yemek yiyip, işler varsa onları hallediyor, biraz da sohbet edip kendi odalarına çekiliyorlardır..

hermione belki de en şanslı köledir, ama kendini misafir gibi hissediyordur..

hermione diagon yolunda, bazı iksir malzemelerini almış, daha karanlık olanlar için arka sokaklara geçmişken buralar tıpkı eski günlerdeki gibi, sadece karanlık sanatların yanlısı olanları barındırıyordu, ama bakanlık'ın denetimleri de sıklaşmış, çok da tehlike arz etmeyen bir sokağa dönmüştür, genç kadın ilerleyerek boggin's'e girip istediği özleri alır, sonra çıkarak bir de kertenkele ayağı almak için köşeyi dönerken bir adamla çarpışır, özürlü dileyerek geri adım atarken adam ona bakarak mırıldanır "granger.."

hermione başını kaldırıp tanımadığı adama bakarken adam onu tanımıştır, mırıldanır "demek aramıza geri döndün bulanık.. çok güzel, çok güzel.. buraya gel.."

ve onu kolundan tutup sürüklerken kimse onları durdurmuyordu, genç kadın şokunu atlatıp kolunu geri kurtarır ve bir saniye sonra asasını çekmiş, adama bakarken adam ellerini kaldırır, hermione mırıldanır

"bir kirli kanla yatmak istiyorsan, nerde olduklarını biliyorsun.."

genç adam hafifçe gülerken cevaplar

"fahişeliğe düşeceğin günü sabırsızlıkla bekliyoruz, biliyorsun değil mi granger? bir sürü adam seni düzme için sıraya girecek.. canını yakmak için para vermektense mutlu olacağız.." hermione ona bakıyorken cevap vermez, ve asası hala çekili, geri geri giderken sırtı birine çarpar, hermione kısıtılmanın korkusuyla geri dönerken luciusla yüzyüze geldiğinde gözleri büyür..

"demek aramıza geri döndün bulanık.. çok güzel, çok güzel.. buraya gel.."

lucius tırnağını incelerken bunu duyunca kaşlarını çatır, ve o tarafa dönerken iki kişi bir sokak arasına dalıyorlardır, genç adam eski güzel ölüm yiyen günleri aklına gelmiş, ilgiyle kaşını kaldırır ve o tarafa ilerlerken duyduğu sese inanılmaz bir an, ama odur gerçekten "bir kirli kanla yatmak istiyorsan, nerde olduklarını biliyorsun.."

lucius bir an donarken neden böyle bir tepki verdiğini bilmiyordu, ama sonra kendini toplayarak dikleşir, ve sokak arasına ilerlerken cevabı duyar

"fahişeliğe düşeceğin günü sabırsızlıkla bekliyoruz, biliyorsun değil mi granger? bir sürü adam seni düzme için sıraya girecek.. canını yakmak için para vermektense mutlu olacağız.." lucius bir an kafasında çakan imgelerle eli havada, dururken, aldırılmaz, ve sokak arasına girer, o sırada ona doğru geri gelen kahverengi bukletleri, ve her yerde tanıyacağı o asa tutuşu görürken genç kadın sırtını ona çarpar, lucius hafifçe sırttırken hermione irkilerek ona döner ve onu gördüğü an gözleri korkuyla büyürken lucius ona bakar..

hermione işte şimdi mahvolduğunu düşünürken lucius mırıldanır

"bayan granger.. sizi tekrar londrada görmek mutluluk doğrusu.. öldüğünüzden endişe ediyordum.." hermione derin bir nefes alarak onu geçecekken genç adam çıkıcıklayarak onun kolunu yakalar ve döndürerek sırtını yine kendine dayar, genç kadını belinden tutuyorken ilerdeki adama bakarak

"ben geldiğimde neyi kesiyordum jones?"

adam sırtarak cevaplar

"grangerla hasret gideriyorduk-" luciusun belinden tuttuğu hermione konuşur

"seni tanıyıyorum bile-"

"ama onu tanıyorsun, değil mi? dokunmasına izin verişinden belli-"

hermione şokla ona bakarken lucius mırıldanır

"doğru, jones.. hermioneyle bağımız savaş günlerinden kalma.."

ve genç kadının belini tutuyorken hafifçe sıkar, hermione ağzını kapatırken jones kaşlarını çatmış, mırıldanır

"ne bağı?" Lucius sırtırken cevaplar
"güzel bir bağ.. bana eskileri hatırlatıyor.. ve eskilerden kaldığı için, hala benim.."
jones ikisine bakarken sessizdir, konuşmaz, sonra mırıldanır
"onu her yerde koruyamazsın.." Lucius cevap vermezken jones ikisini geçer ve sokağa
geri dönerken Lucius genç kadını bırakır, Hermione hızla ileri fırlar ve ona dönerken
asasını saniyesinde çekmiş, ona tutuyordur, Lucius hafifçe gülümserken ona bakar, ve
sonra önüne dönüp uzaklaşırken Hermione şaşkın, arkasından bakıyordu..

Lucius boggin's'in önünden geçerek Diagona doğru ilerlerken bir an sonra biri onu
kolundan yakalar ve Lucius gülümserken onunla beraber yürüyen genç kadın sorar
"iyi misin?"
Lucius onu belinden yönlendirip Diagona'dan bir önceki boşluklardan birine sokarken
çevresine bakar, kimse onlarla ilgilenmiyordu, Hermione konuşur
"tılsım koydum, söyle.."
Lucius ona dönerken cevaplar
"elbette iyiyim bayan Granger, sadece kalbimden gelen bir iyilik yapamaz mıyım?"
"olmayan bir şeyden nasıl iyilik çıkartacaksın?"
Lucius hafifçe sırtırken mırıldanır
"hala formdasın.. nerdeydin?"
"seni ilgilendirmeyen bir yerde-"
"ama seni korumak bana düşüyor-"
"o kadar senedir attığın lanetlere say, izleri hala geçmedi-"
"ah her banyoda beni hatırlaman güzel-"
Hermione ona bakarken gözleri kızgınlıkla parlıyordu, ama sonra gülümserken Lucius
afallar, Hermione ona bakarak
"sağol Lucius.." ve sonra geri dönüp aralıktan çıkarak Diagona saparken Lucius kaşlarını
çatmış, arkasından bakar..

Hermione Diagona yolunu yokuş aşağı, nerdeyse koşarak inerken bir an sonra biri onun
nefesini çalarak belinden yakalar ve sürüklerken Hermione feryat eder, ama kaldırıma
çıkırlar ve kenara dayanırlarken Hermione tılsımı yine hissetmiştir, ona bakarak konuşur
"şok mu oldun?"
"sayılır, neler oluyor?"
"hiçbir şey, kalbimden gelen bir iyilik yapamaz mıyım?"
Lucius gri gözleri onu izliyorken cevaplar
"sende çok vardır, eminim, ama hala atıyor mu, onu bilmiyorum.."
Hermione ciddileşerek ona bakarken Lucius da ona bakıyordu, genç kadının gömleğinin
yakasını kenara çekerken Hermione gözlerini kapatarak başını eğdi, genç adam boynunda
bir kolye bulamazken sessiz bir nefesle geri çekilir, ve ona bakarken
"kim?" Hermione hafifçe gülümserken Lucius gerçekten şaşmıştır, sorar
"kimi kabul ettin? sen? kabul etmektense öleceğini düşünürdüm.."
Hermione gözlerini kaçırdıkça Lucius mırıldanır
"belki de savaş gerçekten herkesi değiştirdi.."
Hermione hızla ona bakarken genç adam konuşur
"şaşırdım sadece.. kim?"
Hermione başını iki yana sallayarak söylemeyeceğini belirtirken Lucius mırıldanır
"seni parçalayacağını biliyorsun.."
"parçalamayacak-"
"benim parçalamamı tercih ederdim.."
"beni satın almayı mı teklif ediyorsun?"
"imkan çıksa reddetmezdim.."
Hermione ona bakarken cevaplar
"sen değişmemişsin Lucius, o kesin-"
"o zaman neden benimle konuşuyorsun? değişmemiş olsam lanet savurup koşarak
kaçman gerekirdi-"

"koşarak kaçıyordum zaten, sen geldin-"
"kim hermione?"
hermione ısrarlı sese gözlerini kapatır, sonra açarken cevaplar
"snape.."
ve genç kadın, luciusun gözlerinde o tanıdığı adamı görürken kanı buz keser..

hermione sırtından duvara çarpılırken lucius üzerinde, ona bakarak
"snape?"
hermione canını yaktığını söylerken lucius aldırıyor, sorar
"ne zaman oldu bu-"
"uzun zaman oluyor, ve sana n-"
"benim neden haberim yok-"
"şahit mi olacaktın-"
hermione kollarından sıkılarak duvara çarpılırken yüzünü buruşturur, lucius ona bakıyorken konuşur
"profesör fantazinin bu kadar gerçekleşeceğini düşünmezdim."
ve gerilerken hermione onun öfkesini zor kontrol ettiğini görebiliyor, ama neden öfkelenildiğini bilmiyordur, ona bakıyorken lucius cisimlenerek yok olur, hermione de titreyerek duvara dayanırken akıp giden diagona bakar..

hermione eve cisimlendiğinde kendini ateşli bir kavganın ortasında, daha doğrusu yanında bulurken kapıları kapalı salona doğru ilerler, içerde lucius ve severus tartışıyorlardır, ve konunun ne olduğunu anlamak zor değildir, lucius konuşuyordu
"bunu nasıl yaparsın, onu istediğimi biliyordun!"
hermione gözleri büyürken donar, severus cevaplar
"ne için istediğini bilmiyor muyum sanıyors-"
"sen ne için istiyorsan o yüzden severus! kıza kendini güzel cici adam olarak gösterdiğinden eminim-"
"ben ona hiçbir şey göstermedim-"
"yattınız mı?"
"elbette ha-"
"yalan söylüyorsun, karanlık lord değilim ama seni tanırım, yalan söylüyorsun-"
"seni neden ilgilendiriyor-"
"bana ihanet ettin!"
"ben kimseye bağlı değilim!"
oda bir anda sessizleşirken hermione nefes bile almıyordu, lucius konuşur
"onun seni sevebileceğini mi düşünüyorsun-"
"saçmalama lucius-"
"sen bir ölüm yiyensin! bunu atlatabilir mi sanıyorsun-"
"sen de öylesin-"
"ben onun aşkı için çırpınmıyorum! merlin aşkına, bir *kirli kan* severus!"
hermione, severusun yürüyüşünü duyarken onun gözlerini devirdiğini görebiliyordu adeta, biraz sonra da konuşur
"kirli kanın ne önemi kaldı artık lucius? ev cinlerinden bile beter haldeler-"
"ki öyle de olmalı-"
"OLDULAR ZATEN! ARTIK RAHAT BIRAKAMAZ MISIN?"
yine ses duyulmazken lucius bir süre sonra cevaplar
"seni hiçbir zaman sevmeyecek.. senin yoldaşlık hallerine inanabilir, ve sana güvenebilir de.. ama seni sevmeyecek.. sana ancak acıyabilir, ve sığınabilir.. burda olmasının tek sebebi bu, ona iyi davranan tek kişisin-"
"sence artık bunu hak etmedi mi lucius?"
hermione susarken snape sormaya devam eder
"bu kadar çektiği acı yetmedi mi? hangi kirli kan bu kadar acı çekti? en sevdiği arkadaşları öldü, nişanlısı *gözünün önünde* öldürüldü, ailesini kimin öldürdüğünü asla öğrenemedi bile, bütün okulun yakıldığını ona *sen* izlettin!"

hermione sessiz, kapının arkasında duruyorken snape konuşur
"neden ondan *bu kadar* nefret ediyorsun? başka hiçbir kirli kanı bu kadar cezalandırmad-"
"başka hiç birinden bu kadar nefret etmedim çünkü-"
"ama *neden*?"
hermione de bekliyorken sessizlik devam ediyordur, bir süre sonra lucius cevaplar
"çünkü o bir hata.. böyle olmamalıydı."

"çünkü o bir hata.."
severus dururken lucius mırıldanır
"böyle olmamalıydı.."
genç adam masanın öbür tarafında, ona bakıyorken lucius konuşur
"bir temiz kanda olması gereken her şey.. dracoda, ya da bir kızım olsa onda olmasını istediğim her şey onda var severus.. ve beni deli ediyor.. elde edemediğim her şeyi temsil ediyor, ve o bir *kirli kan*.."
severus gözlerini devirirken cevaplar
"narcissa büyücü dünyasındaki en güzel kadınd-"
"güzeldi evet, bunu reddettim mi? hermione asla onun kadar güzel olamaz, ama narcissa da onun gibi olamazdı.."
"bu mu yani? bastırдыңın bir istek yüzünden mi onu ölmekten beter ettin?"
lucius hafifçe gülerken cevaplar
"elbette hayır.. istesem onunla yatardım-"
"rızası olmazdı-"
"ilgilenmiyorum.. ama sevgili severus, o bütün planlarımızın her zaman tam ortasında, sen de biliyorsun.."
severus ona bir bakış atarken lucius sırtır
"her zaman öyleydi.. potterın dikkati mi dağıtılacak, grangerı ortaya at.. bir şey mi olacak, grangerı kaçır.. okulda meşgul mü olması gerekiyor, bir sürü ödev at, granger onunla ilgilen.. yoldaşlıkta bir şey mi olması lazım, grangerı al, grangerı götür, grangerı eğit, grangerı tehlikeye at-"
"ben onu tehlikeye atmadım-"
"bal gibi attın severus.. potter daha önemliydi.."
"ama öldü, değil mi?"
"o öldüğü için sevgili granger'ın hayatta.."
"o benim değil-"
"emin misin? senin satın aldığını hatırlıyorum.."
severus bakışlarıyla onu öldürürken lucius odada geziyor, sınıtarak sorar
"ee, istediklerini yaptırdın mı?"
"hayır, saçmalama-"
"ne yapıyor bütün gün, iksir mi hazırlıyor? özlemiştir eminim.."
"evet özledi, ve evet iksir yapıyor, ve seni ilgilendirmez.."
"ne zaman 'özel isteklerini' sunacaksın? o zaman tepkisini görmek isterim.."
"hiçbir zaman-"
"istediğinde yapmak zorunda-"
"saçmalama lucius-"
"doğruyu söyle severus.. bu kadar senedir onun dünyada kalan tek dostuyken, hiç mi onun saç telini kopartıp bir fahişeye götürmedin?" severus ona bakarken lucius gülümser, ve selam vererek yok olurken severus gözlerini devirerek masaya ilerler, ve kağıtları açarken hermione içeri girer, genç adam bir anda beyazlayarak ona bakarken luciusu öldürecek..

"doğru mu?"
snape ona bakarken
"hangisi?"
hermione o tarafa ilerliyor, iskemlenin arkasını tutarak masanın diğer tarafından ona bakarken cevaplar

"beni tehlikeye attığın? bilerek?"
snape hayır derken ekler
"bir tehlike riskine karşı her zaman önlem alıyordum.. lucius hala her şeyi bilmiyor
hermione, ve günümüz şartlarına göre geçmişi değiştirerek anlattığımı en iyi sen
biliyorsun.. hala ikili oynuyorum.."
hermione başını sallarken mırıldanır
"diğer yüzün sadece bana kaldı ama.."
snape de başını sallarken kağıtlara döner, genç kadın bir süre onu izlerken sonrasında
dalgın, mırıldanır
"diğerleri doğru muydu?"
snapein elleri dururken genç kadın bakışlarını ona kaldırır..

"hangisi?"
"benim aşkımı istediğin?"
"her erkek senin aşkını ister hermione, lucius bile ister, inan.."
"ben seni soruyorum.."
snape ona bakıyorken iç çekerek cevaplar
"evet, elbette isterim.. ama sorun benim sana aşık olup olmadığımı, hayır sanmıyorum..
sadece seni korumak istiyorum.."
hermione başını sallarken mırıldanır
"hiç saçımı aldın mı peki?"
snape ona bakarken cevap vermez, genç kadın başını sallarken bir süre geçer, sonra
hermione konuşur
"bu iş.. devam ederse.. benden bir şey isteyecek misin?"
"hayır.. senin istemediğin hiçbir şeyi istemeyeceğim-"
"ama bunu istiyorsun.."
"hepimizin istediği şeyler vardır.."
hermione anladığını söylerken onu geçer, ve şöminenin üzerindeki kutuyu açar, içindeki
kolyeyi alarak boynuna takarken snape gözlerini kapatır, ama bir saniye sonra bir çift
dudağı dudaklarında hissettiğinde gözlerini açar, hermione onun başını tutuyorken fısıldar
"saçlarımı kopartıp gitme.. seninle ben sevişmeyi isterim.."
snape kaşlarını çatarken hermione ona bakar, ve sonra uzanıp tekrar öperken fısıldar
"sağol severus.. her şey için.."
ve sonra cisimlenerek yok olurken snape dişlerini sıkarak luciusa bir lanet okur..

sheryl ona bakarken konuşur
"bana pahalıya patladın-"
"snape'in sana da para verdiğini biliyorum, sus sheryl.."
genç kadın başını sallarken elini uzatır, hermione kolyesini çözüp ona verir, sheryl başını
sallarken mırıldanır
"odanı biliyorsun-"
hermione tamam derken sheryl konuşur
"herkese, müşteriler dahil, tatile çıktığını söyledim.. sadece lucius malfoya
yediremedim.."
hermione yine tamam diyerek dışarı çıkar ve merdivenleri tırmanırken
onu gören kızlar hoşgeldiğini söylüyorlardır, genç kadın gülümseyerek *arkadaşlarına*
sarılır ve kısa bir konuşmadan sonra yukarı çıkar..

lydia açılan kapıyla ayağa fırlarken içeri giren malfoy konuşur
"bir ay içerisinde ikinci değişim, bundan zevk almıyorum.."
lydia cevap verecekken malfoy paltosunu çıkartıyor, devam eder
"soyun.."
genç kadın yutkunur ve sonra üzerindeki geceliği çıkartarak kenara atarken malfoy ona
ilerliyor, mırıldanır
"fena değil.. seninle yatmış mıydım daha önce?"

"evet efendim.."

"belli oluyor.. arkani dön.."

genç kadın titriyor, öbür tarafa dönerken lucius onun saçlarını çekerek sırtının ortasından parmağını indiriyor, sanki onu inceliyorken konuşur

"önüne dön.."

lydia o tarafa dönerken ikisi yüzyüze gelirler..

hermione üçüncü katta, odasına gidiyorken lydianın odasının ses büyüleri oturmamıştır, genç kadın onun bir türlü düzeltemediği bu huyuna gülümseyerek elini sallar ve büyüleri oturturken kendi odasının kapısını açıp içeri girer, tanıdıklık onu bir an gülümsetirken yine de genç kadının yüzünde biraz hüznün vardır..

"canım yanıyor-"

ama genç kadının sesi yeni bir darbeyle boğulurken lucius hırıldar

"en iyileriniz beni kaldırabiliyordu-"

lydia gözleri dolmuş, tavana bakıyorken genç adam birkaç saniye sonra rahatlar, ve gevşeyerek diğer tarafa dönerken lydia da kendini sakinleştirir, lucius kalkarak giyinirken konuşur

"müşteri olan benim, ve bundan sonra kendini serte alıştırsan iyi olur.."

sonra paltosuna uzanırken lydia bir şey söylemez..

hermione dolabının talan olduğunu görünce gülerken bir büyüyle hepsini geri çağırır, ve rengarenk kumaşlar yine dolabını doldururken genç kadın bir tanesine dokunarak gri bir elbiseyi üzerinde belirtir, ve sonra sherylla beraber program hazırlamak için çıkarken karşı odadan çıkan luciusla yüzyüze gelince kanı donar..

lucius eli kapının kolunda, karşı odadan çıkan lianayı görünce bir anda donar sanki, genç kadın da onu görünce şaşırmıştır, yutkunarak dikleşirken lucius mırıldanır

"ayrıldığını sanıyordum.."

"tatile çıkmıştım-"

"sheryl bana satın alındığını söyledi-"

"bastırırsan öyle söylemesini istedim-"

lucius kaşlarını çatarken sorar

"neden?" liana omzunu silkerken mırıldanır

"seni istemediğimi söylemiştim.."

lucius hafifçe gülerken ilerler ve onu kendi kapısına dayarken mırıldanır

"ben de çok acı demiştim.. tatile gittiğini söylemelilerdi, beklerdim.. bu kız beni

kaldıramıyor.."

liana kaşlarını kaldırırken cevaplar

"ben kaldırıyor muyum?"

lucius onun yanağının çizgisini hafifçe öperken başını kaldırır ve şakağına geçerken usulca tenine konuşur

"içeri.."

"hayır, işim var-"

"içeri, bana borcun var-"

"sheryl sana ödemiştir-"

"içeri liana-" genç kadın ona bakarken cevaplar

"hayır dedim- hey!" ama lucius onu geri iterek odaya daldırırken kapılar kapanır, genç kadın kendini ondan kurtarmaya çalışırken lucius onu mengene gibi sıkışmış, kendine çekerken liananın bir an sonra inleyerek onu öpmesiyle bir anda uyarılır sanki ve onu döndürerek yatağa düşürürken genç kadın altında debeleniyor, onunla savaşıyordu..

hermione onun güçlü elleri altında kalmış, debelenirken elbisesinin eteği bacaklarına dolanmıştır, fısıldar
"bacaklarım-"
genç adam kumaşı çekerek aralarından kurtarır ve tekrar ona dönerken hermione onun çenesini yakalayarak konuşur
"şartları belirlememiz gerekecek.."
luciusun gri gözleri onu inceliyorken hermione devam eder
"beni kapatmayacaksın, öyle bir şey istiyorsan beni satın almayı dene, ama kapatmayacaksın.." lucius hafifçe sırtırken hermione onun çenesini parmaklarıyla ovuyor, genç adamın yüzünü izleyerek devam eder
"paramı iki katına çıkartıyorum-"
"hayır-"
"evet, çünkü beni istiyorsun.."
lucius ona bakıyorken genç kadın onun dudaklarını parmakları arasında sıkıştırarak fısıldar
"bütün fantazilerini üzerimde gerçekleştirmek istiyorsun lucius.."
genç adam cevap vermezken hermione onun gözlerine bakarak fısıldar
"ayrıca, çamaşır giyeceğim, boşluğu sevmiyorum.."
lucius hafifçe gülerken ona eğilir ve dudaklarını yakalarken hermione de elini onun saçlarına daldırır ve kurdeleyi acımadan çekerken bedenini kaldırır, eller yılan gibi altında gezerken elbiseyi çekiyordur, birkaç saniye sonra gri elbise yere uçarken lucius hırıldar
"bunun parasını ödemedim?"
"benden olsun.."
lucius ahalarken hermione gülümseyerek onu tekrar kendine çekiyor, ve ne yaptığını kesinlikle düşünmüyordur..

hermione eli yatağın başında, hırıldar
"en sertin bu mu?"
lucius onun tenine gülerken hermione de sırtır ve onu çevirirken genç adam bir anda açının değişmesiyle inleyerek başını yastığa gömerken hermione onun göğsünü yalayarak yukarı çıkıyor, adem elmasını hafifçe ısırırken luciusun gözleri titreşiyordur, genç kadın kendini tekrar ona alçaltırken lucius onun bacaklarını kavrar, ve dikleşerek onunla yüzyüze gelirken hermione kolları onun omuzlarına dolanmış, gecenin ortasında, karanlıkta, ona bakıyorken lucius hızlı nefeslerle ona bakıyor, fısıldar
"bir gün benimle beraber geleceksin.."
hermione hafifçe gülümserken ona eğilerek fısıldar
"işte o zaman bay malfoy, beni satın alabilirsiniz.."
ve onu hafifçe öperken genç adamı içinde sıkır, ve malfoy inleyerek boşalırken hermione onun en çok bu halini seviyor, onu yatağa geri yatırır, parmakları başını ovuyorken aklına gelir..

en çok sevdiği hali buysa, sevdiği başka halleri de var demektir.

lucius onun tarafına dönerken mırıldanır
"yarın değişik bir şeyler yapmak istiyorum.. dönüşünü kutlayalım.."
hermione kanının çekildiğini hissederken lucius onun çenesine hafifçe parmağıyla vurarak ona bakıyor, mırıldanır
"benim hakkımda bilgi edindiğine eminim-"
"evet, deli diyorlar-"
"doğru demişler.. ama korkma, her şeyi yapsam da, seni öldürmem.."
"içim rahatladı.."
lucius hafifçe sırtırken ona bakarak konuşur
"senden daha iyisini bulana kadar seni dikkatle korurum liana, merak etme.."
ve sonra kalkarak giyinirken hermione gergin, kendi tarafına döner, karanlık devam ediyorken genç kadın mırıldanır

"neden hiç kalmıyorsun?"
lucius öbür tarafta gömleğini ilikliyorken cevaplar
"işte o zaman liana, kalbime girdin demektir.."
hermione duvara bakarken genç adam araya girer, ve ona bakarak
"bu da olmayacaktır.."
"çünkü ben kirli kanım.."
"sayılır.."
ve eğilip onu öper, sonra dikleşerek paltosunu alırken hermione dikleşiyor, sorar
"sayılır? öyleyim?"
lucius kapıya ilerlerken ona döner ve
"biliyorum.. ama seni sevmeyecek olmamın sebebi o değil.."
hermione ona bakıyorken lucius düşünceli, mırıldanır
"olmayan bir kalpten sevgi çıkartamam sadece.."
ve ona selam verip dışarı çıkarken hermione arkasından bakıyor, sessiz, yatağın başına dayanır..

ertesi gün, hermione kızlarla oturma odasında, tatilinin nasıl geçtiğini konuşuyor, ayrıca elenanın kıyafetini tamir ediyorken gülererek lydiaya cevap verir
"hayır lyd, gerçekten biz iyiyiz-"
"ne kadar iyi? dün bana tecavüz etti resmen-"
"sadece biraz sert davranmıştır, sen sevmezsin-"
"ben her şeyi severim, ama o sert değildi, resmen faydalandı-"
hermione ona bakarken cevaplar
"ki bunu yapmak için geliyor lydia.."
genç kadın iç çekerken konuşur
"sen yine de dikkatli ol.."
hermione gülümserken mırıldanır
"merak etme.. luciusu halledebilirim, hep hallettim.."
lydia kaşını kaldırırken hermione gülümser ve ipi dişleriyle kesip elbiseyi elenaya verirken mırıldanır
"savaşta karşılaşmıştık-"
"o zaman da yattınız mı-"
"hayır, daha çok işkence gördüm.. ama dediğim gibi, şimdi o geliyor.."
lydia hafifçe gülümserken mırıldanır
"sende bir şey bulduğun kesin.. benle bütün randevularını kesmiş, kırılısam mı rahatlasam mı bilemedim, sende bende olmayan ne var anlamıyorum.."
hermione ona bakarken cevaplar
"ben de bilmiyorum.. ama belki de serti kaldırıyorumdur.."
"ya da kafanı onunkine vuruyorsundur.. bana kendimi aptal gibi hissettiriyor, sen aptal değilsin, cevap veriyorsun musun?"
"elbette veriyorum.."
"belli.."
hermione gülerken ona bakarken kapı açılır ve lucius içeri girer, bakışları sanki liananın nerde olduğunu çoktan biliyormuş gibi direkt ona saplanırken hermione ona bakar, sonra lydiaya başını sallar ve kalkarak kapıya ilerlerken fısıldar
"buraya gelmemelisin-"
"kimse beni karşılamazsa olacağı bu, ben karşılanmalıyım-"
"neyle karşılanmak istediğini biliyorum, odada görürsün.."
lucius ehleyerek önüne döner ve dışarı çıkarken hermione geri dönüp lydiaya bakar, genç kadın bir kaha atarken hermione de gülerken önüne döner ve kapıyı çekerken lucius önünde bulur, hızla nefes alırken genç adam mırıldanır
"benden prestij mi kazanıyorsun?"
"mahsuru var mı?"
lucius ona bakarken cevaplar
"yok.. yürü.."
hermione onu eliyle nazikçe itip öne geçerken odasına ilerler ve içeri girerken lucius da demin giremediği odanın kilidi şimdi açılmış, onu takip eder..

hermione odaya girdiği anda kolundan çevrilerek ona çekilirken genç adamın omzuna tutunur ve parmak uçlarında yükselirken dudakları çarpışıyordu, genç adam onun ağzını açarak taciz ederken onu geriletliyordu, eliyle kapıyı iterek kapatırken mırıldanır

"büyü yapmama izin ver-"

"hayır-"

"izin ver, sana zarar verecek bir büyü yapmayacağım.."

hermione bir an lydianın söylediklerini hatırlarken iç çeker, ve başını sallarken sadece bazı dereceye kadar olan büyülere izin verir, genç adam gözleri kapalı, başını yana yatırırken bir an sonra kapı kitlenir, yatak ve eşyalar yok olur, hermione ondan ayrılarak çevresine bakarken odasının duvarları kağıt değil, taşla döşenir, ve meşaleler duvarlarda yanarken genç kadın buz kesmiş, gözlerini açan adama bakarken lucius mırıldanır

"güzel bir değişiklik, ne dersin?"

ve hermione o an onu kaldırmayacağından emin olmazken bir an sonra asasını çeker, genç adam da hazırken iki asa birbirine bakıyordu, lucius gülümser..

hermione hızla nefes alıyor, hem hermione olduğunu belli etmeden nasıl düello yapacağını düşünüyor, hem de luciusun ne yapacağını tahmin edemiyorken asasının tılsımı merline şükür yerindedir, genç kadın tutuşunu değiştirmiş, ona bakarken lucius kıpırdamıyor, onu izliyordur, liananın ona nasıl tepki vereceğini bilmiyordu, ancak diğer bilmediği, hermionenin onun tarzını çok iyi bildiğidir, ve o yüzden genç kadın sessizce beklemeye devam ederken lucius bir an sonra ağzını açtığı anda hermione hazır, ilk laneti mırıldanır, ve bir an sonra asasından ateşler fırlarken lucius geriler..

"SERPENSORTIA-"

hermione dönerek yılanı öldürürken bundan pişman olur, herkes bu laneti bilmiyordu, genç kadın kendine küfrederken dönerek luciusa bir lanet savurur, ve sonraki adımda yenilmeyi düşünürken gerçekten de luciusun lanetini karşılar, ve acıyla yere düşerken dizlerini taşlara vurur, öksürerek boğazından gelen kanı tükürürken lucius yanına düşüyordu, genç kadın öksürmeye devam ederek sarsılırken lucius fısıldar

"tahmin etmen gerekirdi, çok basitti-"

"o kadar deneyimli değilim.."

ve öksürmeye devam ederken lucius iç çekerek bir şeyler mırıldanır ve hermione boğazının temizlendiğini hissederken bir bardak su ona uzatılır, genç kadın alarak içerken bu şimdiye kadar ondan gördüğü en ince davranıştır, bardağı yere koyarken ona döner, lucius onun karşısında, ona bakıyorken konuşur

"tahmin ettiğimden daha iyisin.."

hermione hafifçe gülümserken lucius mırıldanır

"cidden granger benziyorsun.. gerçi o bu laneti bilirdi.."

hermione o an onu boğazlamak isterken cevaplar

"belki de o yüzden o şu anda burda değildir.."

lucius ona bakarken bir süre sessiz, onu izler, sonra ona uzanırken hermione de gözleri kapalı, genç adamın dudaklarını karşılar, ve bir süre sonra yere alçaltılırken soğuk taşlar altındadır, genç kadın onu kendine çekiyorken lucius onun kollarını açar ve yere dayalı tutarken bir an sonra zincirler belirerek genç kadını bileklerinden yakalar, hermione panikle ona bakarken lucius üzerinde, sırttır..

"yapma-"

"değişik olacağız demiştin-"

"bana tecavüz edemezsin-"

lucius durarak ona bakarken şıştler ve üzerine geçerek elleriyle yüzünü tutarken fısıldar

"liana.. savaşta değiliz.. ve sen benim esirim değilsin.."

hermione elinde olmadan titreyerek ona bakıyorken genç adam devam devam eder

"zincirler büyülü, gerçekten açılmasını istersen açılacaklar.. ama açmamayı tercih ederim.." genç kadın ona bakıyorken lucius mırıldanır
"ne yapacağımı biliyorsun.. tecavüz sayılmaz.. oyun diyelim.."
hermione yutkunurken fısıldar
"yeterince tecavüz etmedin mi?"
luciusun bakışları sertleşirken hermione de ona bakıyordu, bir an sonra kıyafetlerinin yırtıldığını hissederken gözlerini kapatır..

hermione onun ellerini hissettiği anda her şey bir anda yıllar öncesine dönerken genç kadın onu tekmelemeye çalışır, ama lucius onun bacaklarını ayırmış, dizleriyle sabitlerken hermione zincirler izin verdiğince kaçmaya çalışıyordu, ama bir an sonra genç adamın parmaklarını içinde hissederken başını geri atar ve hayır diye fısıldarken canı yanıyordu, ama lucius aldırıyor, ona eğilerek genç kadının boynunu hafifçe ısırırken hermione dönerek dişlerini onun yanağına geçirir ve bırakmazken lucius onun suratına vurur, hermione başı yere vurarak başını çevirirken yüzünün solu acıyordu, ama daha ne olduğunu fark edemeden luciusu sert ve kalın, bir anda içine dalmış biçimde hissederken feryat eder, şokla bacakları kasılırken kollarını kaldırarak kurtulmaya çalışır ama zincirler izin vermiyordu, hermione kurtulmak istemediğinin dehşetiyle daha da donarken gözleri doluyordu, neden kurtulmak istemiyordu, neden bilinçaltı buna izin veriyordu, lucius onun saçlarını kavrayarak üzerinde, ona bakarken hermione dişleri sıkılı, gözlerini yummuş, zincirlerine asılarak bitmesini bekliyorken bitmiyordu, aksine daha da hızlanıyordu, genç kadın gözlerini açarak tavana bakarken tavandaki yılan oymaları gördüğü an bir anda her şey eskisi gibi üzerine gelir, genç kadın bütün çılgınlıkları ve onun ismini bağırsıkları duyarken gözlerinden yaşlar akıyor, başını sola çeviriyordu, birkaç saniye sonra luciusun içine boşaldığını hissederken kollarındaki tutuşlar yok olur, ve bir nefes gözyaşlarını öperek silerken bir şeyler söylüyordu, hermione o tarafa dönerken yutkunur, ve dinlemeye çalışırken sonunda anlar, lucius bir şeyler söylüyordu
"geçti, bir daha yapmayacağım, bana bak, gözlerini aç-"
hermione gözlerini açarak ona bakarken lucius tepesinde, gri gözleri ona bakıyorken "iyi misin?"
hermione çatlak bir sesle o soruyu geçip kendisi sorar
"bitti mi?"
lucius ona bakarken cevap vermez, ve genç kadının saçlarını yüzünden çekerken fısıldar
"neden birinin sana gerçekten tecavüz etmeye çalıştığını söylemedin-"
"nerden biliyors-"
"anladım.." hermione başını yine öbür tarafa çevirirken lucius onun yüzünü kendine çevirerek konuşur
"kendini cezalandırmak mı istiyorsun?"
hermione onun gözlerine bakarak bir şey söylemezken lucius mırıldanır
"bana katlanman yeterince büyük bir ceza, abartmana gerek yok.."
ve ona eğilerek öperken hermione kolunu kaldırarak onun yüzünü tutar, ve genç adam tarafından hayatında ilk defa teselli edilmiş, ve onun kim olduğunu tekrar hatırlarken ağlayarak onun boynuna sarılır: onun evinde tecavüze uğramak üzere olduğunu lucius bilmiyordu, oğlunun ona yaptıklarını bilmiyordu, ve genç kadın uzun sarı saçlara parmakları dolanmış, bırakmamacasına genç adamın boynuna sarılıyorken lucius şaşkın, ama durumun kontrolünde, büyüleri kaldırır ve genç kadını kucaklayarak yatağa yatırırken hermione ona döner, lucius derin bir nefesle ona eğilip alnından öper, ve sonra kalkarak eşyalarını alırken hermione ilk defa onun kalmasını ister, ama bir şey söylemezken birkaç saniye sonra kapının kapandığını duyar..

bir hafta, luciustan hiç ses çıkmazken hermionenin haftası yine de dolu geçiyordu, o gece de genç kadın michael adlı müşterisiyle birlikteyken, daha doğrusu sonlarına doğru gelmişken genç adam giyiniyor, hermioneye uzanarak onu tekrar öperken ikisi gülerek yatağa ilerlerler, hermione mırıldanır
"michael, karın bekliyor-"

"boşver, geç gelirim dedim-"

"olmaz, hadi.."

michael onu öperken fısıldar

"bir fahişe için oldukça iyi ahlaklısın.."

hermione teşekkür ederken ona yüzüğünü geri uzatır, genç adam takarken montunu alarak kapıya gider ve açarken ona dönerek

"sağol liana, muhteşemdin.."

hermione gülümserken ona teşekkür eder, michael gülümseyerek koridora çıkarken duvara dayanmış ona bakan lucius malfoyu görünce gözleri büyür, hermione ne olduğunu görmek için başını dışarı uzattığında onu görünce gözlerini devirir ve

"hadi michael.. iyi geceler.."

michael başını sallar ve merdivenlere giderken hermione diğer adama dönerek fısıldar

"nasıl çıktın yukarı?!"

lucius cevap vermeden odaya girerken hermione onu takip eder ve

"senin gelmene bir saat vard-"

"canım sıkıldı.. toparla şurayı, leş gibi kokuyor.."

hermione onun sırtına bir bakış atarken camlar açılır, yataklar toplanır, çarşafklar değişir, temiz bir koku da üstüne serpilirken lucius yine de tiksinti dolu, çevresine bakıyordu, hermione elleri belinde, ona bakarken lucius paltosunu açar ve ona bir kutu uzatır, genç kadın alıp açarken içinde siyah kadifenin üzerinde bir tane saç teli görünce iç çekerek ona bakar, sonra banyoya ilerlerken lucius a-alar, ve ona odayı işaret eder, hermione gözlerini devirerek odaya geri döner, lucius banyo kapısını kapatırken odadaki minik aynaları da ters çevirir, hermione kendi dolabından çok özlü iksirin temel iksirini çıkartırken konuşur

"kim bu kadar gizlediğin?"

genç adam onu ilgilendirmediyi söylerken hermione mırıldanır

"upuzun sarı saçlarım olursa kim olduğumu anlardım lucius.."

lucius adını ondan duyarken ona bakar, hermione de kendini toplarken orta boy saç şişeye tıkar, çalkalar, sonra bir dikişte içerken başı döner bir an, ve genç kadın değişimi hissederken sırtını ona dönerek üzerindeki tılsımları kaldırır, sonrasında değişimin tamamlandığını hissederken derin bir nefes alarak ona döner, ve genç adamın gözlerinden olması gereken kişi olduğunu anlarken konuşacak olur, ama lucius asasını çıkartır ve bir şey söylerken mırıldanır

"sen kendi sesini duyacaksın, ben onun.."

hermione ona gözlerini devirirken lucius sırttır, genç kadın kendi etrafında dönerek dengesini bulurken mırıldanır

"boyum çok değişmedi, göğüslerim biraz küçüldü, çok da farklı hissetmiyorum.."

ve genç kadın saçlarını omzundan tutup çeker, kahverengi bukleleri görürken bu ona bir şey ifade etmez, yine arkasına atarken ellerine bakar, muhteşem önemli bir işaret yoktur, genç kadın kazağını kollarından sıyrır ve kollarını kavuşturarak luciusa bakar, onun hareketini beklerken genç adam mırıldanır

"enfes.."

hermione ahalarken lucius ona ilerler, ve genç kadını boynundan tutup kendine çekerken hermione yumuşak bir öpücükte bulur kendini, gözleri kapalı, ona tutunurken luciusun eli saçlarına giriyordur..

§ ~ CRISTIAN CASTRO ~ YO QUERIA

lucius onu şimdiye kadar göstermediği bir naziklikle soymuş, ve ikisi yatağa alçalmışlarken hermione, lydianın bahsettiği o süper nazik sevişmeyi yaşadıklarını anlamıştır, ama kendini hala bir garip hissederken luciusun dudakları her yerededir, yanağında, boynunda, omzunda, göğüslerinde.. onunla ilgileniyor, ona vakit veriyordur, ama hermione yine de kendini ona hazır hissetmiyordur, ilk defa buna üzülürken onun

öpüşlerine karşılık verir, ve onun dikkatini dağıtmak için genç adamı kavrayıp döndürerek üzerine geçerken fısıldar

"bir şey istiyor musun?"

lucius onun saçlarını yüzünden çekerken mırıldanır

"böyle devam et yeter.. sessiz.."

hermione gülümseyerek ona eğilir ve öperken dudakları nemli ve yorgundur, dillere ve boşluklara dalmadan, sadece dudaklarıyla öpüşürlerken hermione onun vücudunu elleriyle keşfediyordur, o da sert olmak istemezken lucius bir anda onu kavrar ve döndürürken genç kadın kalbi hoplayarak kendini yine aşağıda bulur, ona eğilen adamın saçlarına parmaklarını sokarken lucius gülümseyerek kurdelesine uzanır ve çekerek geri atarken hermione de gülümseyerek onun saçlarını yakalar, ipekler aralarına düşüyorken hermione onun saçlarını izliyor, gülümserken lucius da onu izliyordur, genç kadın fısıldar "ölmüş biri miyim? öylesem güzel sözler söyleyebilirim.."

"hani konuşmayacaktın?"

hermione pardon diyerek susarken kolunu kaldırarak onun saçlarını çeker, ve o sırada sol kolundaki bir yara izini görürken gözleri büyür, lucius bunu görünce o tarafa bakar ama kimseyi görmezken hermione kolunu kendine bastırmıştır, diğer elini açar ve içindeki minik izleri görürken şokla yutkunur, lucius ona dönüyorken hermione şokla, nefesi hızlanmış, ona bakıyordur, genç adam ona eğilerek tekrar öperken hermione gözleri açık, öylece durur..

lucius genç kadını öperken liana bir an sonra başını çevirir ve

"hayır, lucius hayır-"

lucius kaşlarını çatarken genç kadın onun şaşkınlığından faydalanıp altından çıkar, ve yataktan da uzaklaşırken genç adam sorar

"ne oldu?" liana kollarını etrafında sarmış, ona bakıyorken, lucius hermione'yi görüyordur, genç kadın o kadar onun gibi bakıyordur ki, lucius bir an odağını kaybederken liana konuşuyordur, genç adam tekrar odaklanırken kelimeleri seçer

"-şka bir zaman, gerçekten, paranı geri alabilirsin, üzgünüm.."

ve liana onun bir şey söylemesine fırsat vermeden odadan fırlarken lucius daha kızamadan direkt şok olmuş, arkasından bakar..

"ne?"

"kitle lydia-" ve onun elini kapıya bastırır, kapı kitlenirken hermione bir büyü yapar ve kapı içten şeffaflaşırken karşı odadan lucius çıkar, ve çevreye bakar, bir an karşı odaya, ve direkt hermionenin gözlerine bakarken genç kadın onun onu görebildiğinden emin olur bir an, ama genç adam sonra merdivenlere giderken lydia fısıldar

"ne oldu?"

ama hermione bir şey söylemeden dönüp yatağa otururken lydia ona dönerek

"granger mıymış?"

hermione başını kaldırıp ona bakar, lydia eliyle onu gösterirken genç kadın hatırlayarak başını sallar, lydia iç çekerken konuşur

"anlaşılır bir fantazi en azından.."

hermione cevap vermezken lydia odasını toparlıyordur..

lucius evde, şimdi sinirlenmeye başlamışken inanamıyordur, sürtük bir fahişe onu reddetmiştir, üstelik sebebini bile bilmiyordur!

genç adam kızgınlıkla salonda dört dönüyorken kaç saat geçtiğini bile bilmiyordur, gecenin kör saatlerinden birinde olmalılardır, ve lucius malfoy bir kirli kana yenilmişti-

"efendim, bir bayan sizi görmek istiyor-"

lucius kaşlarını çatarak o tarafa dönerken açık kapıdaki hermione'yi gördüğünde gözleri büyür, ve ona bakarken genç kadın da ona bakıyordur..

hermione ona bakarken genç adamın gözlerinden onun kim olduğunu anlamaya çalıştığı bellidir, liana mı, gerçek hermione mi, lucius anlayamıyordu, hermione ev cininin yok olmasıyla başını tekrar ona kaldırır, genç adam da ona bakıyorken sorar
"burda ne arıyorsun? bire bir acı çekmeye mi geldin?"
hermione odaya ilerlerken cevaplar
"hayır.. bir şey söylemeye geldim.."
ve cevabından lucius onun kim olduğunu anlarken hermione onun daha da gerildiğini görebiliyordu, mırıldanır
"severustan kendimi çıkarttım.."
lucius kaşlarını çatarak ona bakarken hermione de ona bakıyordu..

S ~ NICKELBACK ~ SAVING ME

"efendim? ve neden?"
hermione ona bakarken cevaplar
"muhtemelen aptal olduğum için.. hem de harryden daha fazla.."
lucius anlamamış, kaşlarını çatarken hermione çantasını masaya bırakarak açıklar
"lucius, haklıydın-"
"nerde-"
"severusla tartıştığınızda ben dışarıdaydım, her şeyi duydum.."
luciusun bakışları şimşek gibi ona dönerken hermione de ona bakıyor, devam eder
"severusa aşık değilim, hiç olmadım.. o belki bana aşıktır, bilmiyorum, ama ona aşk veremem.. severus benim için kalan son şey, eskilere ait tek anı.. eskiden nasıl olduğumu hatırlamamı sağlayan kişi.. onunla yatabilirdim, onun kölesi de olabilirdim, ama sevdiği kadın gibi rol yapamam.."
lucius ona bakıyorken hermione iç çekerek konuşur
"artık kurtarılacak bir noktada değilim lucius.. severus hala beni kurtarmak istiyor.. onunla yaşadığım bir hafta, her şey eskisi gibiydi, ama artık hiçbir şey eskisi gibi değil.. dışarda olan bitenleri unutamam-"
"sen ne yapıyorsun?"
"efendim?"
"sen.. geçimini neyle sağlıyorsun?"
hermione ona bakarken cevap vermez, devam eder
"söylemek istediğim, severusun üzerine gitme.. ona hayır diyerek zaten acı verdim, bir de senin düşmanı istemiyorum.."
"ve ben bunu neden kabul etmeliyim?"
"çünkü severus senin arkadaşın.. *senin de* arkadaşın.. ne kadar çarpık olsa da.."
lucius ona bakıyorken hermione devam eder
"sadece.. bilmiyorum.. bunları hak ettiğimi düşünüyorum,-"
"neleri?"
"bunları.. her şeyi.. seni bile.."
lucius kaşlarını çatarken hermione açıklar
"hala karşıma geçip kirli kan diye bağırıyorsun, bunu hak ediyorum belki de, çünkü öyleyim, ve kirli kanlar şu anda neredelerse, sebebi benim.. savaşın böyle bitmesi için uğraşmamıştık, bu yüzden ölmemişlerdi-"
"yanlış hatırlamıyorsam, ki öyleysen beni düzelt, sizin taraf, karanlık lord'u öldürmek ve muggle'ları korumak için çalışıyordu? ayrıca potter kendi canını kurtarmaya çalışıyordu.."
hermione başını sallarken cevaplar
"üçte iki, gerçekleşti.."
"potterin ölmesinden sen sorumlu değilsin-"
"biliyorum.. ama ne yaptıysak bir işe yaramadı lucius, görmüyor musun? senin istediklerin oldu, hepimiz sürünüyoruz-"
"çünkü savaşıyorsunuz-"

"savaşsak kazanır mıyız sence?"

lucius ona bakarken hermione de ona bakıyordu, tekrar sorar

"savaşmamızı ister miydin? şu anda emrine amade bir kirli kan kitlesi varken, onların tekrar bağımsız olmasını ister miydin?"

genç adam onu izliyorken hermione dolaşüyor, konuşur

"kirli kanlar kimin peşinden gidecekler? benim mi? hepsi benden nefret ediyor, ne bir lider var ne de amaç, neredeyse hepsi mutlu-"

hermione o anda ona çekilen asayı duyarken dönerek genç adamın çenesine kendi asasını dayar, ikisi yüzyüze, birbirlerine bakıyorlarken lucius mırıldanır

"diğerleri olmasa da, siz hala savaştasınız bayan granger.."

hermione gergin kolları ve odaklanmış bakışlarıyla ona bakarken lucius konuşur

"yanımda hala, *hala* tetiktesin.. üstelik sana bir şey yapmayacağımı bilmene rağmen-"

"hiçbir zaman bunun güvencesi olamaz-"

"yapmayacağımı biliyorsun.. o günler geride kaldı-"

"şimdi yapmak için para sağlıyorsun.."

lucius ona bakarken hermione asasını çekerek geriler ve

"duymadım sanma.. sheryl'in evinin müdavimisin.."

genç adam hafifçe sırttırırken cevaplar

"sen hangi evdesin? oraya gelirim.."

hermione ona bir bakış atarken lucius konuşur

"ne istiyorsun granger? vicdanını bana akıtmaya gelmediğin belli.."

hermione sessiz, masaya bakarken sessizlik büyüyordu, genç kadın fısıldar

"bilmiyorum.." ve ona bakarken lucius da ona bakıyordu, hermione konuşur

"artık ne istediğimi bilmiyorum.. sen beni en iyi tanıyanlardansın, sen söyle.."

lucius hafifçe gülerek öbür tarafa dönerken cevaplar

"dediğimi yapsaydın hayatın yıllar önce kurtulurdu.."

hermione ona bakarken cevap vermez..

"senin kölen mi olmalıydım?"

lucius ona dönerken hermione ona bakıyordu, konuşur

"bana hükmetmeyi o kadar mı istiyorsun lucius?" genç adam ona bakarken sanki evet dese hermione kabul edecekmiş gibi duruyordu, lucius böyle bir şeyin olmayacağından emin, konuşur

"olay sadece sana hükmetmek değil-"

"ne peki? ben senin olursam hayat nasıl güzelleşecek?"

genç adam bir an dururken hermione kelimelerini her zamanki gibi acımasızca kullanıyor, ve *yine* susmuyordu, devam eder

"neden bu kadar istiyorsun? kirli kan olarak temiz kanların özelliğini gösterdiğim için

olamaz, ya da kıskandığın için de değil-"

"ben seni kıskanmıyorum!"

"elbette kıskanmıyorsun, sen de benim kadar yeteneklisin-"

"sen de benim kadar burnu büyüksün-"

"öyleyim belki de, elimde bir bu kaldı!"

lucius onun bağırişısıyla susarken hermione artık sınırında, devam eder

"neden anlamıyorsun? SEN HAYATINA DEVAM ETTİN! BEN ETMEDİM."

lucius ona bakarken hermione konuşur

"benim seçimimdi belki, ya da zorlandım, ya da suçlanacak kişi olmayı kabul ettim, siz aslında durumu bu hale getirdiniz, aptal değilim, ama olan oldu lucius, ve dönüş yok artık!"

lucius sessizken genç kadın titreyen ellerini açarak devam eder

"hayatım korkunç! insanların benim için hayalleri vardı, umutları! senin bile! hermione muhteşem zekiydi, ama onun planlarında onlarca insan öldü-"

"diğerlerinde daha fazla öldü-"

"ama en iyi değildi! daha da iyi olabilirdi! harryle evlenip bir sürü çocuğu olacaktı, gözlerimin önünde harry yere yığıldığında herkes gülüyordu!"

"onlar diğer taraft-"

"BİZİMKİLER DE GÜLÜYORDU!"

lucius ona bakarken hermione devam eder

"savaş bitmişti, anlamıyor musun? kimse ölen çocuk için ağlamadı lucius.. ağlayacak herkes ölmüştü zaten.. bir ben kaldım.."

genç adam onu izliyorken hermione konuşur

"harrynin öleceğini biliyordum belki de.. bu yüzden evet dedim belki de.. bilmiyorum.. artık hiçbir şeyi bilmiyorum inan.. bazen bir tarafım sana evet demek istiyor, al beni, sahip ol, istediğin her şeyi yap, ve sonra da öldür.. o kadar bıktım ki.."

lucius dehşetle onu izliyorken genç kadın gözleri dolmuş, fısıldar

"sen de bunu istemiyor musun? kalmış intikamlarını tamamlamak? ister harry, ister ben, istersen snape.."

genç adam cevap veremiyorken hermione ona ilerler, ve ona bakarak

"bir fahişeyim.."

lucius hızla ona bakar, genç kadın sakın, *korkutucu derecede sakın*, devam eder

"bir fahişeyim.. büyük umutlar vaad eden, gelmiş geçmiş en iyi cadı, her gece tanımadığı, ya da zamanla tanıdığı erkekleri içine alıyor, onların fantazilerinde başrolü alıyor, bir sürü iksir içerek farklı kişilere bürünüyor, hatta gerçek zamanında bile artık başka bir yüze sahip, öyle geziyor.."

lucius kanı donmuş, gerçeğin, o büyük gerçeğin tam yanında durduğunu hissediyor, ama reddediyor, ilk defa bir gerçeği görmezden gelmeye çalışıyordu, ama hermione ona hiç acımamıştır ki, her zaman birbirlerini doğrularla kanatmışlardır, konuşur

"hala iksir üzerimde.. bu saç koparttığın zamandan kalma yaralar hala üzerimde.."

genç kadın sağ elini kaldırarak onun yüzüne tutarken lucius nefes almıyordu, hermione onun gri gözlerine bakarak fısıldar

"şimdi istediğini yap.. nerde olduğumu biliyorsun.."

ve genç kadın cevap beklemeden döner, masadan çantasını alarak kapıya giderek çıkarken lucius malfoy ilk defa, *hayatında ilk defa* söyleyecek bir şey bulamıyordu..

bir gün, iki gün, bir hafta, bir ay..

iki ay boyunca hayat aynen devam ederken, hermione'nin hayatı karmakarışık gidiyordu.. önce eve bir sapık dadanmış, lydiaya aşık olduğunu haykırırken, sonra yemek şirketine sızmış, ve gelen bütün yemeklere mikrop bulaştırmışken, hermione dahil kızların yarısı hasta olmuş, herkes yataklara serilmişken severus doğru iksiri bulmaya çalışıyor, sırayla herkesi iyileştiriyordu, ancak hermione ve lydia bir türlü iyileşmiyorlar, tüm yemekleri ve suları değişmesine rağmen ne yeseler sabah kusuyorlar, akşama doğru anca toparlanıyorlar, akşam aktivitelerinden sonra bir daha kusuyorlardır, snape bir türlü ne olduğunu bulamıyorken sheryl her gün en iyi iki kızının gittikçe güçsüzleştiğini izliyor, çaresizlikle kıvranıyordu, hermione o adamı bulunca parçalayacağını söylerken elini ağzına kapatıyor ve kendini kontrol ediyorken lydia ateşlenmeye başladığında snape artık kara büyülere başvuracağını söylerken hermione dahil olmak istemediğini belirtmiş, ve kendi odasına gitmişken içerde luciusu bulunca bir feryatla irkilir..

"nasıl içeri gird-"

"kapı açıldı.."

hermione net cevapla susarken gergin bir sessizlik aralarında, genç adam karşısında duran liana'ya bakıyorken ağzını açacak olur, ama o sırada sheryl içeri girer ve

"liana, daha da beter oldu, severus seni çağırıyor.."

hermione başını sallar ve genç kadınla beraber dışarı çıkarken lucius açık kapılardan sesleri duyuyor, o tarafa giderken içerdeki vehametle dururken snape onu hissetmiş, o tarafa döner ve konuşur

"lucius, gel.. bunu tanıma olasılığın var mı?"

lucius o tarafa ilerlerken hermione elleriyle oynuyordu, snape ve lucius konuşurlarken genç adam esasını çıkartır, lydia irkilirken lucius ona aldırmadan bir büyü mırıldanır, snape de dikkatle izlerken lydianın rengi yavaş yavaş yerine geliyordu, lucius mırıldanır

"başka?" sheryl çenesiyle gerideki lianayı gösterirken lucius ona bakar, hermione de ona bakıyorken genç adamın esasının ona doğrulduğunu görüyor, ve hayatında ilk defa esasını cevaben ona çekmiyordur, lucius büyüü mırıldanır, ve hermione içinde onu yiyip bitiren şeyin temizlendiğini hissederken rahatlar, lucius mırıldanır
"konuşabilir miyiz şimdi?"
hermione ona bakarak başını sallar, ve yol verirken genç adam dışarı çıkar, snape ilginç bir şekilde hermioneeye bakmadan lydiayla ilgileniyorken genç kadın onların daha önceden konuştuğu hissine kapılır, ve dönerek odadan çıkar..

hermione odaya girerken lucius hala ayakta, ona döner, ve konuşur
"bu iki aydır fransadaydım, haber vermeden gittim, üzgünüm.."
hermione ona bakarken olanlar hakkında olmamış gibi davranacaklarını anlar ve bir an gözleri dolar, öbür tarafa dönerek ilerlerken konuşur
"önemli değil, zaten çok işim vardı.."
lucius geride, onu izliyorken cevaplar
"hastalığa üzüldüm, umarım çok acı vermemiştir.."
hermione sağ eliyle hızlıca gözlerini silerken neye üzüldüğünü bile bilmiyordur, ona döner ve gülümserken cevaplar
"vermedi hayır.. sağol, iyileştiğimi hissediyorum.."
lucius da başını sallarken genç kadın ona bakarak
"ee? başka bir şey?"
lucius onaylarken yine de konuşmaz, hermione de ona bakıyorken genç adamın bunu söylemeyeceğinin farkında, ona ilerler, ve önünde dururken lucius onun yeşil gözlerine bakıyordur, genç kadın mırıldanır
"salut, je m'apelle liana.."
lucius hafifçe gülümserken hermione de gülümser, genç adam mırıldanır
"lucius.." ve onu belinden kendine çekerken genç kadın da ona dayanır, ikisi birbirlerine bakıyorlarken hermione ona uzanır, ama o anda bacaklarının arasından bir şey geldiğini hissederken luciusu takdir eder, ve mırıldanır
"sanırım geldim.."
lucius kaşlarını çatarken hermionenin bayıldığını adeta görür, ve genç kadın yığılırken onu yakalar, kucaklayarak yatağa götürürken onu yatırıp geri çekildiğinde neden bahsettiğini anlar..

genç kadının bacaklarının arası kıpkırmızıdır..

"EFENDİM?!"
"durdu, ve bayıldı-"
"tanrım, merlin.."
sheryl ve lydia baygın hermionenin başında, hızla konuşuyorlarken lucius bir an sonra boğazından yakalanıp kendini duvara yapışmış bulur, lucius ona bakıyorken konuşur
"bilmiyordum, nasıl bilebilirim-"
"bilsen de yapardın-"
"elbette yapardım, ölmesinden iyidir-"
"senin yetkin yok-"
"bebeğin babası muhtemelen benken yetkim yok mu sence?"
snapein yüzü bir anda kasılırken lucius da ona bakıyordur, sherylsa ayakta, onlara bakıyorken snape geriler ve konuşur
"sheryl?" genç kadın iç çekerek esasını çıkartır ve dönerek baygın genç kadına doğrulturken bir an sonra yeşil bir ışık luciusun elinin üzerinde belirirken genç adam snape'e dönerek kaşını kaldırır, sheryl fısıldar
"korkunç.."

"bilmesine gerek yok-"

"ne diyeceksin, birden bayıldın mı-"
"uygun.. daha uygun bir an olamazdı, lucius onun iyileşme yüzünden bayıldığını söyler-"
"neden öyle bir şey söylüyorsun?"
snape ona dönerken bakışları tehdit dolu, konuşur
"hayatında bir kere, o kız için bir iyilik yap lucius."
lucius ona bakmaya devam ederken snape sheryl'a döner ve
"bu kadar sheryl, gidebilirsin.."
genç kadın onlara bakarken iç çekerek konuşur
"liana'nın gerçekte kim olduğunu biliyorsunuz, değil mi?"
ikisi de cevap vermezken sheryl mırıldanır
"ne yaptığınızı biliyor musunuz?"
snape başını sallarken sheryl da iç çekerek peki der ve kalkarken lydiayla beraber dışarı çıkarlar, kapı kapanırken snape luciusa döner, genç adam mırıldanır
"iyi tamam.. git.."
snape ona bir bakış daha atarak dışarı çıkar ve kapıyı arkasından çekerken lucius iç çekerek önündeki aptal kıza bakar..

S ~ SPICE GIRLS ~ TOO MUCH

nasıl böyle bir aptallık yapabilmıştır? her birleşmelerinden sonra büyüü yapması gerekiyordur, nasıl unutabilmiştir-

belki de unutmamıştır.. merlin..

lucius odada gezinirken onun bunu bilerek yapıp yapmadığından emin olamıyordu, hermione ölmek istiyordu, öldürülmek istiyordu, artık bitirilmek istiyordu, ve luciusun çocuğuna hamile kalırsa kabul edilmeyeceğinden emindir, ve öldürüleceği kesindir, hele luciusun onu öldüreceğinden emin olmalıdır..

"ah aptal.."

genç adam ilerleyerek bir iskemle çeker ve onun karşısına otururken hermione-hayır, liana huzurlu bir uykudadır, ama yalancı bir huzurdur bu, genç adam onun hermioneyle benzerliklerini artık daha net görebiliyorken iki aydır onu düşünmediği, ne yapacağına karar vermeye çalışmadığı bir an bile olmamıştır, ve şimdi burda, kararlarının sonuçlarını izliyordur..

lucius eliyle yüzünü sıvazlarken derin bir nefes alır..

bazen fazlası, fazla geliyordur.

hermione yutkunarak uyanırken elini başına götürür, ve sonra hafifçe başını öbür tarafa çevirirken iskemlede arkasına yaslanıp kollarını kavuşturmuş, onu izleyen luciusla gözgöze gelirken genç adam mırıldanır
"ayılıp bayılman için para vermiyorum.."
hermione kaşlarını çatarak tavana dönerken fısıldar
"ne oldu?"
"büyü sonrası tepki.. doğal.."
hermione başını sallarken gözlerini kapatarak eliyle de üzerini kapatır ve
"başım ağrıyor.. içim çekilmiş gibiyim, üzgünüm, böyleyken sana faydam olmaz.."
lucius onu izlerken cevaplar
"bu ara devamlı özür diliyorsun zaten.."

genç kadın parmaklarının arasından ona bir bakış atarken lucius sırtarak kalkar, ve yatakta, onun üzerine geçerken öbür tarafa kayar, ona bakarken mırıldanır
"seni satın almayı düşünüyorum.."
"hayır düşünmüyorsun.."
"evet düşünüyorum, ve alırsam karşı koyamazsın-"
"parçalarım-"
"iki ay önce seni satın almam için bana yalvardın,-"
"yalvarmadım!"
"rica ettin-"
"etmedim, sadece söyledim-"
"aha, demek ki istedin.."
hermione argylarken lucius sırtarak onun üzerine geçer tekrar, ve onun ellerini yüzünden çekerken genç kadına bakıyor, konuşur
"liana.." hermione donarak ona bakarken lucius sırtır, genç kadın dizini ona kaldırıp altına vururken lucius gülerek onun kollarını başının üzerinde, yatağa koyar ve ona bakarak konuşur
"hermione, tehlikeli bir yolda yürüyorsun, ve bunun sana zarar vermesi hoşuma gidiyor.. ama bu zararı bizzat ben vermek isterim doğrusu.."
"benimle yatarak mı?"
"o da bir yol tabii.."
"tecavüz dışında.."
lucius başını sallar ve
"tecavüz dışında.."
hermione ona bakarken mırıldanır
"gerçekten yapacak mısınız?"
"gerçekten istiyor musun?"
"istesem yapmazsın.."
"istemediğini biliyorum.. ama en ufak bir parçan bile istemiyor mu?"
hermione ona bakıyorken fısıldar
"bir şey istemeye hakkım yok.."
"ben verirsem olur.."
"daha beni almadın-"
"paranı verdim, şu anda yarı hakkım var-"
"yarı doğru söylerim o zaman-"
lucius ona eğilerek dudaklarını yakalar, hermione de inleyerek başını ona kaldırırken ortada dudakları birbirini parçalıyordur adeta, genç adam onu kollarından ve bacaklarından hapsedmiş, ağzını açarak onu içercesine öpüyorken hermione bir an sonra inleyerek başını çevirir, lucius kaşlarını çatarken genç kadın fısıldar
"canım acıdı.. üzgünüm, gerçekten bugün olmaz, kendimi tanırım.."
lucius tamam derken onun şakağını öpüyor, fısıldar
"bakanlığa gidiyorum.."
hermione gözlerini açarak ona dönerken konuşur
"herkes tepene binecek.."
"sana sahip olmak istediğimi hep söyledim.. bir nevi sahibindim zaten, bizim tarafta.."
hermione ona bakarken lucius çenesiyle onun yüzünü çiziyor, fısıldar
"ama sen kendini nasıl kandıracaksın, merak ediyorum.."
hermione de bunu merak ettiğini söylerken lucius onu tekrar öper ve sonra kalkarak paltosunu alır, dışarı çıkarken snape koridordadır, lucius onu geçerken konuşur
"kızı satın alıyorum."

§ ~ KYLIE MINOGUE ~ OBSESSION

"pardon?!"
lucius ve snape yolda yürüyorlarken lucius cevaplar

"aynen öyle.. onu satın alacağım-"
snape onu kolundan tutup çevirir ve yüzüne bakarken çoktan tılsımlar üzerlerine yerleşmiştir, snape konuşur
"lucius, seni öldürürüm-"
"bir şey yapamazsın, o da bunu istiyor-"
"aklı başında değil-"
"benim yerinde mi? belki birlikte bir akıl ederiz.."
ve genç adam kolunu ondan kurtarıp ilerlerken snape peşine düşer
"lucius, bu delilik, iki günde birbirinizi öldürürsünüz-"
"ki öyle yapmamı istiyor zaten-"
"ama yapmayacaksın-"
"istediğimi yaparım-"
"lucius bana bak."
genç adam derin bir nefes alarak ona dönerken snape konuşur
"mükemmel malfoy kasasında şahane bir şekilde parlayacak bir mücevher alıyorsun.."
lucius sırtırken snape devam eder
"bunun ben de, o da, sen de farkındayız.. ama lucius, değerli taşları çizersen, o çiziği tamir edemezsin, biliyorsun.."
lucius ona bakarken cevaplar
"hiç aklına, hermionenin de sonunda acı çekmek istediği gelmedi mi-"
"bu kadar acı çektikten sonra m-"
"bu kadar acı ona çektirildi.. o kadın hiç kendi acısını çekmedi severus-"
"ve sen mi çektireceksin? ona fiziken veya laneten acı çektirerek ruhunu nasıl aydınlatacaksın? ve neden aydınlatmak istiyorsun?"
lucius ona bakarken cevaplar
"hayır, hayatı ona *yarı* zindan edeceğim.. dengesiz olacağım severus, tıpkı onun olduğu gibi.. bir an tatlı ve mükemmel adam olacağım, bir an dünyayı ona zindan edeceğim.."
severus ona bakıyorken lucius önünde, fısıldar
"benden bir çocuğu olmasına izin verdi severus.. aydınlanmaya kesinlikle ihtiyacı var."
severus da buna katılırken cevap vermez, lucius başını sallayarak önüne döner ve yoluna devam ederken severus arkasından ilerler..

"hiç mi için donmadı?"
lucius kağıtları bekliyorken ona bakar, severus konuşur
"çocuğun olabilirdi.. ve onu sen öldürdün.."
"çocuğum olmadı severus, daha kaç aylıktı ki, maksimum iki aylıktı, yoksa hermione bilirdi.."
severus elini masaya koyarak ona bakarken konuşur
"hermione hasta olmasaydı bilmeyecektik.. ve bir çocuğun olabilirdi lucius, dracodan sonra yeni bir çocuk.."
"draco gibi bir gün ölecek bir çocuk.. ayrıca yarım kan? kalsın.."
severus ona bakıyorken tıslar
"o çocuğun dracodan çok daha iyi olacağını sen de biliyorsun.."
"kimse dracodan daha iyi olamaz.."
"ne demek istediğimi biliyorsun.. draconun temiz kanı, onu o bebekten daha iyi yapmazdı.."
lucius onun gerisindeki duvara bakıyorken severus onu izliyor, onun taktiğini kullanarak fısıldar
"hermioneden bir çocuğun olabileceğini öğrendiğinde, bir saniye bile mutlu olmadın mı?"
luciusun gri gözleri onunkilere dönerken severus da ona bakıyordur, o sırada kapı açılır ve görevli içeri girerken lucius ona döner..

gece, hermione uyuyor, normalde yabancı kimse odasına giremezken lucius rahatça kapıyı açıp içeri girer, ve kapatır, uyuyan genç kadın kapının sesini duyunca mırıldanarak o tarafa dönerken lucius konuşur
"iyi bir köle olursan sana güzel bir oda verebilirim.."

hermione bunu duyunca gözlerini açarak ayılırken dikleşir, lucius sırtarak kolyeyi gösterir, genç kadın inleyerek geri düşerken lucius kolyeyi tanı bilir nereye yok eder, sonra yatağa ilerleyerek konuşur

"yarın sabah bütün dünya, bu habere uyanacak.."

hermione yine inerken genç adam aldırıyor, devam eder

"sana bir hafta veriyorum.. liana olarak.. senin kaybolup grangerin ortaya çıkması dikkat çeker.. liana olarak bir haftanı istediğin gibi geçir, ve sonra sheryl'a ayrıldığını, temelli, söyle.. zaten onun da anlaması an meselesi, ama söyleyeceğini sanmıyorum, seni seviyor, garip bir şekilde.."

hermione bir yastıkla yüzünü kapatmış, dinliyorken lucius konuşur

"bir hafta sonra sadece en değerli şeylerini alıp gel, gereksiz eşyalarını getirme, daha güzel şeylere sahip olacaksın.."

"kirli kan olarak mı?"

"kışkırtma.."

hermione gülerken cevap vermezken lucius mırıldanır

"bir hafta sonra görüşürüz.."

ve kapıya ilerleyip çıkacakken hermione dikleşerek

"lucius.." genç adam ona döner, hermione de ona bakıyorken mırıldanır

"ne kadar verdin?"

"geri mi vereceksin?"

"hayır, ne kadar delirdiğini bilmek istiyorum.."

lucius hafifçe gülümseyerek kapıyı açarken cevaplar

"bütün nesillerini aldığımı söyleyebiliriz.."

ve dışarı çıkarken hermione inleyerek geri düşer..

bir hafta, hermione için oldukça değişik geçerken genç kadın hislerini anlamaya çalışıyordu: hem korkuyor hem de heyecanlanıyordu, ama işin özünde, gerçekçi olmak gerekirse yıllardır ilk defa kendini canlı hissediyordu, ve bunu lucius sayesinde hissediyor olmasıysa midelerini bulandırıyor..

genç kadın snape'le de konuşmuş, ikisi birbirleri hakkında hissettiği her şeyi açığa kavuşturmuşlar, ve rahatlamışlardır.. genç kadın onu gerçekten seviyordu, ama ona yalan söylemek istemiyordu, severus ise onun iyiliğini istiyordu, ve luciusun ellerinde buna ulaşacağından pek emin değildir, ama garip bir şekilde karşı çıkmıyordu.. hermione onun bazen dumbledore'un koltuğuna sahip olup olmadığını düşünüyordu..

bir hafta böylece geçer, ve genç kadın yeni evine gitmesi gereken gece, sheryl'la konuşurken genç kadın sonunda onun kim olduğunu artık bildiğini ve dikkatli olmasını söyler, ve onu bir daha burda görmek istemediğini belirtirken hermione başını sallar..

§ ~ CRISTIAN CASTRO ~ YO QUERIA

hermione granger gece, akıllı bir büyücünün akıllı hala başındaysa girmeyi asla denemeyeceği bir araziye girmiş, büyük ve geniş bahçede ilerleyerek en sonunda eve varmışken bilerek cisimlenmemiştir, neyle karşılaşacağını bilmiyordu, ayrıca evin bahçesinde yürürken kendini eve hazırlayabilmiştir..

genç kadın sessizce büyük kapıyı açar ve içeri girerken malfoy malikanesi soğuk ve büyüktür, gri ve gümüş her yerdeyken genç kadın içeri girebilme izninin lucius tarafından verildiğini anlamış, kapıyı kapatır ve derin bir nefesle karşısındaki eve bakarken daha önce hiç dış kapıdan gelmemiş, bu evle hep zindanlardan iletişim kurmuş biri olarak sağa ilerler, ve büyük salona girerken içerdeki tablolar onu inceliyorlardı, ama sadece bir tanesi konuşur

"granger.."

hermione onun sesini duyunca bir an donar, ama sonra sessizce dönerek duvardaki sarışın genç adamla göz göze gelir..

"hala aynısın, güzel.."

hermione ona bakıyorken mırıldanır

"sen de öyle.."

"öleli yıllar oldu evet, ama hala yakışıklıyım.."

hermione başını sallarken genç malfoyun yüzünü inceliyordur, huzurlu görünüyordur, draco onu izliyorken mırıldanır

"burda ne işin var? savaşta mıyız?"

"değiliz.. savaş biteli çok oldu.."

draco başını sallarken onu izliyor, konuşur

"zindanlardan kurtulmuş gibisin.. artık yataklara mı düşüyorsun?"

hermione hafifçe gülümserken cevaplar

"aslını istersen evet.. sen haklıydın.."

draco elbette haklı olduğunu söylerken iskemlesine oturur, ve ona yaklaşmasını işaret ederken genç kadın o tarafa ilerler, draco okuduğu kitabına bir aralık koyarken mırıldanır

"potter nasıl?"

"öldü.." draco bir an ona bakar, sonra kitabına dönerken mırıldanır

"üzücü.. aslında onun ölmesini hep istedim, ama üzücü.."

hermione de başını sallarken draco ona bakarak

"sen? ölmediğin belli, ama ölmekten beter gibisin-"

"nasıl *hala* beni en iyi tanıyan adam olabiliyorsun-"

"belki de birbirimiz için yaratılmışızdır-"

"doğru, o yüzden baban bana asılıyor.."

draco gülerek ona bakarken hermione donar, draco hala gülerek konuşur

"kafanı çalıştır granger.. *ben* senden hoşlanıyordum, babamın senden hoşlanmaması mümkün mü? elbette böyle bir şey olacaktı.. merline şükür annem görmedi, yoksa kendini öldürürdü.."

hermione ona bakarken mırıldanır

"tablo olunca neşeli biri olmuşsun-"

"boyalarım çok tılsımlıydı sanırım.."

"belli.." draco da başını sallarken genç kadın fısıldar

"babam şu anda nerede biliyor musun? evde yalnız gezmek istemiyorum.."

draco başını sallarken cevaplar

"arkanda.."

hermione hızla o tarafa dönerken lucius salonun ortasında, ikisine bakıyordur, hermione

eliyle tabloyu gösterir, dracoya bakar, sonra yine luciusa dönerken draco konuşur

"benimle anılarını tazeliyordu baba, merak etme, hala senin.."

hermione ona dönerek bir bakış atarken draco da sırttır, lucius onları geçerek dışarı

çıkarken hermione de çantasını alarak arkasından fırlar, ve ilerleyen adama bakarak

"lucius.. geldiğini bilmiyordum, bilsem-"

"susmazdın.."

hermione cevap vermezken lucius yürüyordur, ona bakmadan devam eder

"şaşkınığımı mazur gör, bu eve gelip de dracoyla hala yaşıyormuş gibi sohbet edebilmiş tek kişisin.. ben bile yapamadım.."

ve merdivenleri tırmanırken hermione aşağıda, oğlunun ölümünü izlemiş bir adamın arkasından bakar..

belki de hermionenin yaşadığı kayıpların tamamı, onunkine denk geliyordu..

aslında belki de hiç gelmiyordu..

işin korkutucu yanı, savaşın kötü tarafı olan bu adam, belki de iyi taraftan daha çok acı çekmiştir.

lucius üst katta, önde, yürüyorken konuşur

"odan bu katta, ancak benimkiyle bağlantılı.. kilit benim tarafımda.."

hermione bir şey söylemezken lucius bir kapıyı açarak içeri girer, ve genç kadın da onu takip ederken şimdiye kadar gördüğü en büyük ve güzel yatak odasında bulur kendisini: beyazlar ve altın sarısı işlemelerle süslü bir odadır, karanlık evde bir inci gibi parlıyordur sanki, ve lucius ona dönerken hermione ondan nefret ediyordur, mırıldanır

"senin odan?"

lucius ilerler ve yatağın karşısındaki kapıyı açar, içeri girerken hermione de onu takip eder, mantıken luciusun yatak odası evin en büyük yatak odası olmalıdır, ama bu oda hermionenin odası kadardır, genç kadın etrafta narcissanın hiçbir eşyasını ya da sihir gücünü hissetmezken lucius sanki onun aklını okumuş, mırıldanır

"bu benim gerçek odam değil.. narcissa öldükten sonra o odaya devam etmek istemedim.."

hermione odayı gözleriyle inceliyorken fısıldar

"evet, karınla yattığın yatağa fahişeleri sokmak hoş olmazdı.."

lucius ona cevap vermez ve yine genç kadının odasına girerken hermione de geri döner, içerde bir cin onları bekliyordur ve yemeğin hazır olduğunu söylerken lucius başını sallar, cin yok olurken lucius konuşur

"yemek 15 dakika sonra.."

ve ara kapıyı çekip kendi odasına girerken hermione dudağını ısırır, diğer odadaysa lucius alnını kapıya dayıyor, yıllardır dracoyla konuşmamışken onun sesini duymuş, narcissadan bahsetmiş, hermionenin apaçık gerçeği söylemesini dinlemiş, ve şimdi burda duruyorken 5 dakikada bu kadar alt üst olmuşsa, onu nasıl alt üst edeceğini düşünüyordur..

hermione yeni eşyalarla dolu dolabından bir elbise seçmiş, saçlarını düzeltmiş, ve yemek odasına inmişken lucius içerde, olabildiğince soğuk ve mesafelidir, hermione onun ne hissettiğini bilmiyordur, ama daha önce fahişeleriyle oturup yemek yiyen ve evini paylaşan bir adam olmadığından, değişiklik onu daha çok sarsıyor olmalıdır, genç kadın ona birazcık yardım etmek isterken, belki de yine yavaş yavaş kendisi gibi olurken, konuşur

"bu oda da çok güzel.. oturalım mı?"

lucius başını sallar ve ona bir iskemle çekerken hermione bir an kirli kan lafı atmamak için dudağını ısırır, sonra otururken lucius da yerine geçer, o da oturduğunda tabaklar dolarken hermione onun başlamasının beklendiğini anlamış, yavaşça yemeğine başlarken ikisi sessizlik içinde yemeklerini yiyorlardır, o sırada karşı tabloda draco görünür ve hermione onu gördüğünde boğulacakken son anda toparlanır, draco sırtırken konuşur

"yemekte karşında oturmamalı uzun zaman olmuştu, değil mi?"

hermione, luciusun onun sesiyle donmasını fark ederken içten içe dracoyla ilgili bir gerginliği yakalar, ve dracoya dönerken cevaplar

"doğru, şaşırdım.."

draco ahalkirken yemek odası tablosunda da bir yemek masası var, kendisi de oturur ve servisi başlanırken genç adam konuşur

"öldüğümden beri sadece cinlerle ve diğer tablolarla konuştum, misafirler bile benimle konuşmaya çekiniyorlar, babam yüzüme bile bakmadı daha, o yüzden seni sıkıştırmak bir zevk olacak granger-"

"yalnızken elbette malfoy, ama şimdi susarsan iyi olur-"

"burası benim evim granger-"

"ama ölüsün malfoy-" ve genç kadın bir el sallamasıyla onu sustururken lucius şarabını yudumluyordur, draco ise onun nasıl kendisine büyü yaptığıyla dehşete düşmüşken bir an sonra anlar, ve iskemlesini iterek ayağa fırlarken eliyle hermioneeye diğer odayı gösterir, genç kadın başını sallarken draco kapıyı bacayı yıkarak diğer odanın tablosuna geçiyordur, hermione genzini temizlerken mırıldanır

"ah, tuvalete gitmem gerek.."

lucius belli belirsiz başını sallarken hermione ayağa kalkar ve diğer odaya geçer..

hermione içeri girerken konuşur

"sakin ol malf-"

"sakin mi olayım?! nasıl?! ne hakla?! GRANGER!"

hermione derin bir nefes alarak ona bakarken cevaplar

"düşündüğün gibi değil-"

"NASIL DEĞİL?! BU KADAR SENE, EVE SADECE FAHİŞELERİ GETİRİYOR, SONRA DA SENİ KARISI OLARAK BU EVE SOKUYOR! BENİ PARÇALASA DAHA İYİYDİ-"

"karısı değilim draco-"

"NASIL BÜYÜ YAPABİLİRSİN BANA TANRI AŞKINA-"

"çünkü kölesiyim.."

draco eli havada, kalmışken ona bakarak

"pardon?"

hermione başını sallarken cevaplar

"baban beni satın aldı.."

"satın aldı?"

"evet.. kirli kanlar artık satın alınabiliyor.. ve baban da tanrı bilir hangi zevkini tatmin için beni satın aldı.."

"ve sen buna izin verdin?"

"başka şansım yoktu, benim isteklerim dinlenmiyor.."

"ama rahatsın?"

"çünkü bu işten önce de babanla görüşüyorduk.."

draco kaşlarını çatarak ona bakarken hermione onun anlamasını bekliyordur, ve draconun anladığını saniyesi saniyesine görürken draco bu sefer daha da bağırır

"GRANGER SEN DELİ MİSİN?!"

hermione iç çekerken draco öfkeyle soluyor, devam eder

"senin gibi bir zeka! güç! potter duysa kendisi ölürdü herhalde! nasıl böyle bir yola düştün-"

"başka çarem yoktu-"

"SENİN BAŞKA ÇAREN YOKSA DİĞERLERİ NE YAPMALI?!"

"buna sevineceğini sanırdım-"

"YAŞIYOR OLSAM BELKİ! AMA YAŞAMIYORUM!"

"baban yeterince zevk alıyor.."

draco burnundan solumurken elleri belinde, ona bakarak konuşur

"bu delilik.. aptallık.. seni öldürür.."

"farkındayım.."

"ve buna izin mi vereceksin?"

"belki de.."

draco inanamazlıkla ona bakarken fısıldar

"ne oldu sana?"

hermione cevap vermezken draco onu inceliyordur, sonra derin bir nefes alırken

hermione ona bakarak konuşur

"bak.. konuşacak çok vaktimiz olacak.. ama sen söyle.. lucius niye sana cevap vermiyor?"

draco gözlerini devirirken cevaplar

"hala öldüğümle yüzleşemiyorum.. suratıma bile bakmadı diyorum granger, konuşmayı bırak, yüzüme bile bakmıyor.. yeni odasında bir tek tablo bile yok.. girmemi istemiyor.."

annemin tablolarını kaldırdı,-"

"ama seni bırakmış.."

draco ona bakarken hermione mırıldanır

"bu da bir şeydir.."

"iyi ki öyle yapmış, annemin bu saçmalığı görmesini istemezdim.."

hermione hafifçe gülümserken draco da ona bakıyordu, mırıldanır

"en büyük fantazimi görebilmem için ölmem gerekiyormuş, ne şahane.."

hermione bu sefer gerçekten gülerken draco gözlerini deviriyordur, hermione konuşur

"seninle konuşmak tıpkı eskisi gibi-"
"eskisi gibi olduğumdandır-"
"ve bunu istiyorum draco.. seninle konuşurken eskisi gibi hissediyorum.."
draco kibirle sırtırken hermione gülümser ve
"ama babana işkence çektirme.."
"o bana çektiriyor-"
"sonra konuşuruz-"
"senden tavsiye alacak değilim-"
"ama bir tek ben varım, değil mi?"
draco susarken hermione de ona bakıyor, konuşur
"adamın karşısına çıkma.. gece odama gel-"
"bu bir davet mi?"
"öyleyse de ordan ne yapabilirsin malfoy?"
draco sırtarak kaşını kaldırırken hermione mırıldanır
"üstüne bez örterim."
draco heylerken hermione de sırtır ve kapıyı açıp içeri girerken draco iç çekerek yerine oturuyordur, hermione iskemlesine ilerler ve otururken lucius lokmasını yutuyordur, bir şey söylemez..

yemek bittiğinde lucius mırıldanır
"seninle kalmak isterdim, ancak yarına hazırlamam gereken belgeler var.. izninle.."
ve genç adam ona cevap fırsatı vermeden kalkıp dışarı çıkarken hermione de iç çeker, ve cinlerin toplayalım mı efendimlerine karşılık evet derken kalkarak o da kendi odasına girer, içerdeki tabloda bulunan kadını draco kovmuş, kendisi ortama yayılmışken hermione onun göstermek istemese de mutlu olduğunu görebiliyordur, kapısını kapatırken konuşur
"arkanı dön-"
"çok beklersin.. kaç senedir tabloda kurudum, biraz şov fena olmaz.. ayrıca okuldayken rezildin, şimdi nasılsın merak ediyorum.."
"okulda beni nerde gördün-oh.." ve aralarına bir soğukluk çökerken hermione dolaptaki eşyalara bakıyordu, draco konuşur
"lord için falan değildi.. kendim içindi aslında.."
hermione cevap vermezken birkaç saniye daha geçer, genç kadın elbisesini çıkartıp yere atarken omzunun üzerinden ona bakar, draco hafifçe gülümserken hermione de gülümser ve önüne dönerek bir gecelik çeker..

lucius odasına girdiğinde yan odadan usul konuşmalar duyuluyordur, genç adam sessiz, ara kapıya ilerlerken içerde draco sonra ne olduğunu soruyordur, hermione de anlattığı şeye devam ederken bir an sonra draco mırıldanır
"aptalmışsın-"
"sağol-"
"yalan mı? daha iyi bir teori olabilirdi-"
"cidden sağol malfoy, kendimi yeterince üzümüştüm gibi-"
"olsun, herkes hata yapar, kirli kan bile olsa, gerçi sen olunca daha çok olması lazım-"
"kıskanıyorsun, geç hadi-"
"ben seni kıskanmıyorum-"
"yalan söylüyorsun, devam et-"
"nereye edeyim, sen anlatıyordun, ayrıca böyle dalgalı saç sana daha çok yakışıyor, bir daha düz yapma-"
"emredersin-"
"sayılır, yarı sahibin sayılırım-"
"ben sana daha sahibim, sesini kesersen görürsün.."
draco heylerken hermione gülerek ne anlattığını sorunca draco cevaplar, lucius geri bir adım atıyorken ellerinin titrediğini fark eder, ve önüne dönerek banyoya ilerlerken plan tam tersine işliyordur..

Lucius şu anda içeri gidip ona sahip olmayı her şeyden çok istiyorken Draconun da içerde olduğunu biliyor, ve genç kadının belki de en büyük kilidi kapısına astığından haberi olmadığını düşünürken başını ıslak mermere dayıyordu, su sırtına vuruyorken sıcaktır, ılıktır, genç adamın aslında olmadığı her şeydir, ve dışardaki maskesinden farklıdır, Lucius derin bir nefes alarak başını kaldırır ve yağın damlacıklara tutarken saçlarını başının arkasına atar, suyun yüzünü yıkamasına izin verirken daha önce hiç Hermioneyle yatmadığını düşünüyordu, Liana veya çok özlü iksirlerle Hermione olmuştur hep, ama Hermionenin kendisi olmamıştır, ve genç kadın onun onu istediğini biliyordu, aslında Draco haklıdır, ve Lucius biliyordu..

Genç adam Narcissadan sonra ilk defa birini gerçekten isteyerek bu eve getiriyordu..

Hermione Draconun uyarılarına rağmen kapıyı sessizce dener, ve açık olduğunu görünce içeri süzülürken banyodan su sesi geliyordu, genç kadın bunu duymadığına göre odada bir silencio olduğunu anlarken bir an ne yapması gerektiğini düşünür, bir köle ve fahişe olarak ne yapması gerektiği açıktır, ama genç kadın eve adım attığından beri Hermione olmuştur sanki, o yüzden şimdi korkuyorken yine de banyoya doğru ilerler, ve eli kiriste, içeri bakarken Lucius başını suya kaldırıyor, damlaların yüzünü yıkamasına izin veriyordu, Hermione onun formunu izlerken banyo sıcaktır, genç kadın gerileyerek odaya girerken yatağa oturur ve bekler, bir süre sonra suyun sesi kesilir, bir havlunun sesi duyulurken Hermione ayağa kalkar, Lucius o tarafa yaklaşıyor, içeri girerken onu gördüğünde bir anda donar, ve ona bakarken Hermione o an, o saniyenin donduğuna emindir, ve kalbi deli gibi atıyorken ne yapması gerektiğini bilmiyor, ona bakmaya devam ediyordu, ama bir saniye sonra Lucius ona ilerler ve başından yakalayarak kendine çekerken Hermione de ona uzanır, dudakları birbirine geçerken genç kadın havluyu çekerek kenara atar, onu kendine çekerken Lucius onun geceliğini yukarı sıırıyordu, ama çekmeden önce fısıldar "fahişe olarak bunu yapmanı istemiyorum-"

"köle olarak mı istiyorsun-"

"hayır lanet olası.."

ve ondan çekilirken Hermione ona bakar, Lucius ona bakıyorken konuşur

"senin yüzünle şimdiye kadar o kadar çok sevdim ki, sahteliğinin nasıl olduğunu biliyorum.. hiç birinin senin gibi olmadığından eminim, sen gerçekten nasıl olacağını bilmiyorum bile, ama sen olarak sahteliğin beni kızdırır, bunu istemiyorum-"

"başka biri olabilirim-"

"istemiyorum Hermione!"

Hermione korkarak ona bakarken Lucius konuşur

"ben seni satın aldım-"

"ve isteyerek seninle yatmamı mı bekliyorsun-"

"seni satın almamı istedin-"

"ama seninle aşk yapacağımı söylemedim.. sevişebilirim ve seks de yapabilirim-"

"rol yaparsın, ve ben bir daha içine girdiğimde karşılık görmemek istemiyorum-"

"o zaman bekleyişin oldukça uzun sürecek.."

Genç adam da ona bakarken sorar

"emin misin?"

Hermione başını sallarken cevaplar

"zevk almak nedir bilmiyorum artık.. üzgünüm.."

Lucius da ona bakıyorken Hermione bir an sonra belinden yakalanır ve yatağa düşerken gözlerini kapatır..

"demek zevk almayı bilmiyorsun.."

Hermione ona bakarken Lucius uzanır ve bir çekmeceyi açar, bordo bir kumaş çıkartırken Hermione ona bakıyordu, Lucius ona eğilerek genç kadının gözlerini kapatırken Hermione gergin, fısıldar

"ilk gece için bu iyi bir fikir m-"

"ilk gecemiz olmadığına göre sorun yok.."

ve hermione bir an sonra sağ bileğinin de yatağın başına bağlandığını hissederken lucius onun gerilerek havaya kalkmış göğüslerinden birini öperek mırıldanır

"bana güvenmen güzel.."

"güvenmiyorum, kumaşları yok edebilirim-"

"dene istersen.."

hermione denerken bir şey yapamaz, lucius sırttır

"saf kanlar açabilir.."

hermione yutkunarak başını ona çevirirken genç adam mırıldanır

"merak etme, canını yakmayacağım.."

"dur dersem duracaksın-"

"tamam.." ve onu öperken hermione nasılsa onun gerçeği söylediğini biliyordur, o sırada başka bir kumaşla sol bileği de bağlanır, hermione karanlığı görüyorken nefesi kulaklarındadır, kanı hızla akıyordur, lucius fısıldar

"bence kiminle yattığını görüyorsun, ve *ne* olduğunu hatırlıyorsun, bu da sana zevk vermiyor.." hermione bir şey söylemezken bir kumaşın da ayak bileğine dolandığını hissettiğinde ayağını çekecek olur ama lucius yakalar ve bağlarken mırıldanır

"diğerini serbest bırakıyorum, ama tekmelemek yok, yoksa onu da bağlarım.."

hermione yine cevap vermezken lucius yataktan kalkar, ve eserine bakarken odada çit çıkmıyordur, hermione hareket yeteneği ve görüşü kapatılmış, kendini korkunç bir şekilde zarara açık hissediyorken başı yana eğik, sesleri dinliyordur, bir an sonra karnındaki bir çift dudakla feryat eder, ve kasılırken dudaklar onu öpmeye devam eder..

luciusun dudakları ve dili onun vücudunda gezmeye devam ediyorken hermione belirsizlikten başı dönüyor, bir sonraki hissin nereden geleceğini bilemiyorken başını sağdan sola, soldan sağa yatırıyordur, ıslak bir dil göğüslerinin arasından karnına iniyorken hermione içi kayarak karnını yukarı kaldırır, iki el bacalarına inerek onu sabitlerken hermione fısıldar

"işe yaramayacak-"

ama şişlenirken bir an sonra genç kadın en son yıllar önce hissettiği bir şeyi, ıslak bir ağız bacalarının arasında hissederken kalbi sıkışır, ve serbest ayağını kaldırarak bacalarını açarken onun gülümsemesini hisseder adeta, karanlığının içinde gözlerini devirirken duygular korkunçtur, hızlı ve seri, yavaş ve işkence dolu, yine hızlı, sonra yavaş, daire, düz, derin, hızlı,-

hermione derin bir nefes alarak gözlerini açarken yine karanlık vardır, genç kadın iplerine asıldığını fark ederken kıpırdamıyordur, luciusun dili ona aldırmadan içine girerken hermione feryat eder ve kasılırken kıpırdamamak onu delirtiyordur, onun saçlarını yakalamak istiyordur, fısıldar

"ellerimi aç lütfen-"

ama reddedilirken genç adamın nefesi bacalarına vuruyordur, hermione delirecek gibiyken bir an sonra iki parmak bir uyarı vermeden içine daldığında hermione bağırır, diğer eldeki iki parmaksa ona acımadan hassaslaşmış derisine sürtüyorken hermione bacalarının kasılmaya başladığını hisseder panikle, ve kendini kontrol etmeye çalışırken luciusun fısıltısını kulağında duyar, bir şeyler söylüyordur, ama hermione anlamıyorken yabancı dilde söylediklerinin ahengi ona bir şiiri anımsatırken bir an sonra genç adam onun adını fısıldarken hermione shakeaspeareden bir pasaj olduğunu anlar, ve inleyerek kasılırken bir an sonra genç adamın parmaklarını ıslatıyor, kontrol edilemez bir şekilde sıkıyorken yıllardır yaşamadığı bir şey olan orgazm onu şiddetle avcuna almış, sarsmaya devam ederken hermione bir an sonra içine dalan luciusla çığlık atarak vücudunu gererken bir an sonra iplerinin çözüldüğünü hisseder ve onun boynunu kollarıyla sararken lucius onu tutuyor, hızını arttırarak girip çıkmaya devam ediyorken hermione gözleri hala bağlı, orgazmı devam ediyorken bir ikinci dalgayla sarsıldığında inleyerek gözlerindeki bantı çeker, ve yukarı baktığında onu izleyen bir çift gri gözle karşılaştığında arka arkaya üç kere sarsıldığından emindir, dünyası bir an kararırken şakağında onun öpüşünü hayal meyal duyar..

Lucius onun kendinden geçmesini izlerken Hermione inanılmaz bir şekilde onu sıkıyor, daha önce sarılmadığı gibi sarmalıyordur, Lucius da bir an kendini kaybedecekken kaç dakikadır onu tadıyor, tanıyor, yıllardır bastırıldığı şeylerden bile daha iyi şeyler yapıyorken şimdi onun içinde, onun zevkinin sıvısıyla yıkılıyor, ve buna inanamıyorken daha fazla dayanamaz, daha önce olmadığı gibi boşalırken Hermionenin inlemesi onu daha da şiddetlendirir, ve Lucius alnını onunkine dayarken yanına kayar..

Lucius sabaha doğru gözlerini açtığı anda yatakta yalnız olduğunu fark eder, ve kaşlarını çatarak kalkarken ara kapıya ilerleyerek içeriyi dinler, düzgün ama hızlı nefesler duyuluyordur, genç adam hafifçe kolu çevirerek içeri bakarken gördüğü manzarayla ağzı aralanır, ve derhal daha da sertleştiğini hissederken Hermione ondan habersiz, bacakları açık, kendini tatmin ediyordur, ve Lucius kapıyı açıp içeri girerken genç kadın feryat ederek ona bakar, Lucius kirişe dayanırken sorar
"kapatma.. seni doyurmadığıma inanmamam.."
Hermione hafifçe gülümseyerek ona bakarken kapatmamıştır ama kıpırdamamıştır da, sesini düzelterek cevaplar
"bir kerelik bir şey miydi, anlamaya çalışıyordum-"
"yine isteyebilirdin-"
"geçen seferkini ben istemedim.."
Lucius hımlarken elini açar ve
"devam et lütfen, çekinme.."
Hermione hafifçe gülerken cevaplar
"bütün zevki kaçtı.."
"eminim.."
Hermione gözleri onunkilerde, yavaşça tekrar hareket etmeye başlarken kendini gerçekten pis hissediyordur ama Luciusun gözlerindeki bakış her pisliği silecek niteliktedir, genç kadın bir an hayatının ne halde olduğunu düşünürken hareketleri otomatiktir, sanki müşterisi ondan devam etmesini istemiş gibidir, Hermione de devam ediyorken Lucius onun bakışlarının yine Liana olduğunu görünce ilerler, ve genç kadının dizlerini tutup dibine kadar ayırırken Hermione bağırır, Lucius mırıldanır
"devam et."
Hermione bacaklarının üzerinde, ona dokunmayan yüze bakıyorken nefesi hızlanmış, devam ederken Lucius onu izliyordur, Hermione genç adamın bakışlarının netliğiyle bir an temposunu şaşırırken Lucius tek parmağıyla onun elinin üzerinden geçiyordur, Hermione titreyerek gözlerini kapatırken en istemediği ses duyulur
"günaydın gra-TANRIM!"
Lucius derhal dikleşirken Draco küfrediyordur, ikisine bakarken Hermione üzerini kapatıyordur, Lucius konuşur
"odaya haber vermeden girmemelisin Draco-"
"odada iş pişireceğini düşünemedim baba pardon-"
"bu evde kapısı kapalı her odada her şey olabileceğini biliyorsun Draco, beni önlemler almak zorunda bırakma.."
"diğer önlemlerin gibi mi?"
Lucius da ona bakarken sesi sert, cevaplar
"ölmüş olman terbiyesiz olacağın anlamına gelmiyor Draco."
ve Hermione, tablodaki genç adamın ciddiyetle özür dilediğini izlerken Lucius konuşur
"şimdi lütfen bizi yalnız bırak.."
Draco Hermioneye bir bakış atar, ve sonra dışarı çıkarken Lucius ayakta, sırtı Hermioneye dönük duruyordur, genç kadın dizleri üzerinde yükselerek onun kolunu tutar, ve genç adamı kendine çevirirken mırıldanır
"gardını koymadığında, konuşabiliyormuşsun demek ki.."
"kolay değil-"
"ama başardın.."
Lucius ona bakarken cevaplar

"hayatımı güzelleştirmek için geldiğini düşünüyorsan yanılıyorsun-" ama genç adam çekilerek onun önce boynuna sonra da bedenine düşerken lafına devam edemez, hermione onu geri yatırarak üzerindeki pijama altını yok ettiği anda ona alçalırken lucius gözlerini kapatır, genç kadın da eğilerek onu öpeceken son anda durur, lucius da o anda gözlerini açarken ikisi birbirlerine bakarlar, genç adam kalçasını kaldırarak onda daha derinlere giderken hermione titrer, lucius mırıldanır

"bir kerelik miydi sence?"

hermione onun omuzlarını tutuyorken cevap vermez, genç adam onu belinden kavrayarak altına alırken nefesleri birbirine karışır bir an, lucius onun dudaklarının üzerinde duruyor, ona bakarken fısıldar

"benden hamile kalsan ne yapardın?"

hermione kaşlarını çatarken cevaplar

"neden kalayım? o kadar aptal değilim merak etme.."

lucius onun kahverengi gözlerine bakarken doğru diye mırıldanır, hermione devam eder

"hem kalsam, saniyesinde beni öldürürdün.."

"ölmek ister miydin?"

"babası belli olmayan bir piçi neden kabul edesin k-"

"babasının ben olacağı açık.. ölmek ister miydin?"

"kabul eder miydin?"

"sen cevap ver.."

hermione ona bakıyorken şaşkın, genç adamın düzenli ve yumuşak bir şekilde içine girip çıktığını hissediyorken o anda numarayı anlar ve

"dikkatimi dağıtıyor! o zaman ben de sarsılıyorum çünk-"

lucius ona eğilerek dudaklarını kapatırken hermione hala konuşarak öpülmeye izin veriyordur, ama bir süre sonra lafları kesilir ve o da ona cevap verirken lucius tam ortasında çekilir ve ona bakarak

"ölmek ister miydin?"

"istememedim elbette lucius! ölmek için bu kadar dayanmadım! hem neden soruyorsun, hamile misin-" lucius ona bir bakış atarken hermione sırttır, o sırada genç adam kendini sertçe ona iterken hermione kasılmaya başladığını hissediyor, nefesi tıkanarak fısıldar

"neden soruyorsun? kabul eder miydin?"

"etsem de soyadımı alamazdı.."

"kanunları değiştirebilirsin-"

"ben bakan değilim-"

"herkes gerçek bakanın sen olduğunu biliyor lucius.. hem snape de var.. hogwarts da arkanda olurdu, ayrıca ne güzel bir imaj olurdu-"

"kirli kanları desteklemek mi-"

"savaşın bittiğini ve yaraları tamamen sardığımızı göstermek.. hep beraber.."

lucius durarak ona bakarken konuşur

"hamile kalmaktansa politika mı seni heyecanlandırıyor?"

hermione kaşlarını çatarken lucius sırttır ve

"bunun için bile kabul edebilirdim-"

"hamilelikten ölmeyeceksem ondan da heyecan duyardım aptal.."

lucius onu hafifçe öperken mırıldanır

"bana aptal demeyi başarıp da yaşayan biri yok daha.."

"eh zaten öleceğime göre-"

"kabul ederdim diyorum-"

"hala söylemedin öyle bir şey-" ve o anda hermione inleyerek kasılırken lucius da dişlerini sıkarak ona eşlik eder, hermione onun saçlarını tutuyorken nefesleri kısa ve hızlıdır, bir süre sonra fısıldar

"hala söylemedin.."

lucius gülerek onun dudaklarını bulur ve kapatırken mırıldanır

"değiştirecek, ve söylenecek çok şey var-"

"benim yüzümden kirli kanları destekleyecek bir adam değilsin-"

"hala desteklemiyorum.. ama finansa ihtiyacın olacak-"

"ayrıca saf kan sihir gücüne.."

lucius hıhımlarken onun şakağını öpüyordur, hermione fısıldar

"sırf çocuğun yarım kan olur diye bunu yapman korkunç bir şey.."
"hiçbir zaman adaletli olmadım-"
"ama yine de güzel bir şey, çocuğunu doğurursam kirli kanların hakkını destekleyecek misin?" lucius ona bakarken cevaplar
"kirli kanların hakkını sen destekleyeceksin.. ben seni.."
hermione ona bakarken bir süre sonra fısıldar
"neden beni değiştirmek istiyorsun?"
"seni daha önce olduğun haline çevirmek istiyorum.. gerçek haline.. o kadın beni deli ediyordu, o aptal fahişe değil.."
hermione hafifçe gülerken cevaplar
"yeni bir savaş için yorgunum lucius-"
"bu daha kolay olacaktır, karşına çıkacak en büyük iki büyücü zaten senin tarafında-"
"sağol-"
"hep kendimi öven bir adam oldum-"
"belli oluyor.."
lucius sırtırken hermione onun yüzünü parmaklarıyla izliyor, fısıldar
"istediğin çocuk değil, o hermione.."
"sen hermione.."
"gerçek olanı, anladım.. ama hamile kalırsam ne olacak? gerçi her ilişkiden sonra öldürüyorum, bir kere yapmadım sadece, onda da tutmadı merline şükür-"
"hangi sefer?"
"küpü suratıma attığın sefer.. oturup ağlamıştım.. unuttum.."
lucius ohlarken hermione de başını sallar, bir süre sonra lucius mırıldanır
"şimdi de unuttun.."
hermionenin gözleri büyürken tepesinde lucius sırtıyordu, genç kadın dehşetle ona vururken bağırır
"bilerek yaptın! dikkatimi dağıttın!"
"ben öyle bir şey yapmadım-"
"yaptın!" hermione arghlarken lucius mırıldanır
"eğer tuttuysa bayan granger, bebeğinizi düzgün bir dünyaya getirmek için 9 ayınız var.."
hermione ona bakıyorken lucius konuşur
"başarısın, ya da ölürsün.."
genç kadın sessizken lucius devam eder
"tutmadıysa bile, anlamamız için üç ayımız var, ve tutmadıysa, o üç ayın içinde de seni kandıracağımdan ve dikkatini dağıtacağımdan emin olabilirsiniz.."
hermione hafifçe gülümserken fısıldar
"lucius, bana elma sepeti vermiyorsun, eğer *tuttuysa*, o senin de çocuğun olacak.."
"ve oldukça şanslı olacak-"
"işte ondan pek emin değilim.."
lucius onun üzerinde, ona bakarken cevaplar
"annesi daha şanslı, ama farkında değil-"
"lucius, bana aşık mısın?"
"bilmiyorum, ama seni istediğim kesin.."
hermione ona bakarken sessiz durur, lucius ona bakarak
"yine aynı şekilde kaçacak mısın? sana yalan söyleyemem diyerek?"
hermione gülerken cevaplar
"sana yalan söylemek kolay lucius.."
lucius ona sırtırken genç kadın onun dudaklarındaki parmağını izliyor, fısıldar
"ama yapmak ister miyim o ayrı.."
lucius ona bakarken hermione cevaplar
"savaştaki lucius ve hermione olmadığımız aşikar, düşman değiliz ama dost da değiliz, ikimiz de ne olduğumuzu anlamaya çalışıyoruz.. sadece kabiliyetin sayesinde orgazm olmuyorum lucius, ortada bir şeyler var, ve senin beni istediğin zaten aşikar-"
"sen de beni istiyorsun, cici kız rolüne girme-"
"girmiyorum, ben cici kız mıyım artık? ikimiz de birbirimizi istiyoruz.."
"o zaman problem yok.."
hermione bir süre sonra hafifçe gülümser ve ona bakarak

"evet, yok.."

lucius ona bakarken mırıldanır

"şaşırdın.."

"şaşırdım.."

genç adam ona eğilirken dudakları birleşir, ve hermione gülümserken lucius fısıldar

"3 ay-"

"lucius!"

genç adam gülerken onun dudağını ısırırken hermione içten içe *tutmuş olmasını* dilediğini fark eder, ve o anda aslında ikisinin de ne kadar derinde olduğunu anlarken hiç de pişman değildir, savaştan beri ilk defa mutlu oluyordur, ve nedenleri nasılları saymayı hogwartsta, gryffindor masasında iki çocukla konuşurken bırakmıştır, o yüzden gülümseyerek onun öpüşlerine karşılık verirken elleri aşağıda bir yerlerde birleşir ve aralarında, genç kadının karnının üzerinde dururken hermione gerçekten, içtenlikle, tutmuş olmasını diler..

THE END

bayağı hızlı, ve düşündüğümden 5 kat daha derin bir senaryo oldu. bundan sonraki noktası artık alternatif bir evren ve bir savaş senaryosu olacaktır, ve ben öyle şeyleri 405de yapıyorum, hp evreninde yapmak istediğim zamanlardan birine denk gelirse devamı düşünülebilir, teşekkürler.

08.01.07

14.01.07

Merhaba,

Okuduğunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Şu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.